BAYAN YANI

59

ISSN 2146-1384

2016-11 6 TL
(KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

DURDURAMAYACAKLAR KADINLARIN AKAN COŞKUN SELİNİ

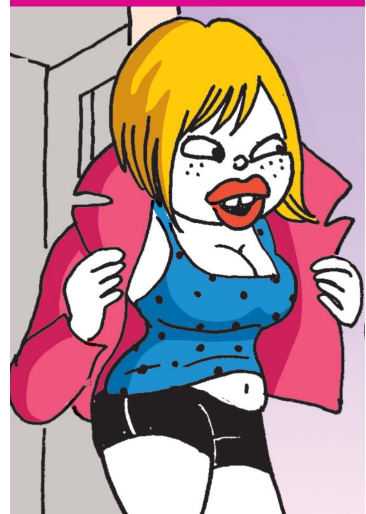
Yaşam Koçu Afet

SIDIKA

KÖTÜ KIZ

Marmaris'teki bir lisede 9. sınıf öğrencilerine etek satılmaması için esnafın uyarıldığı iddia edildi...

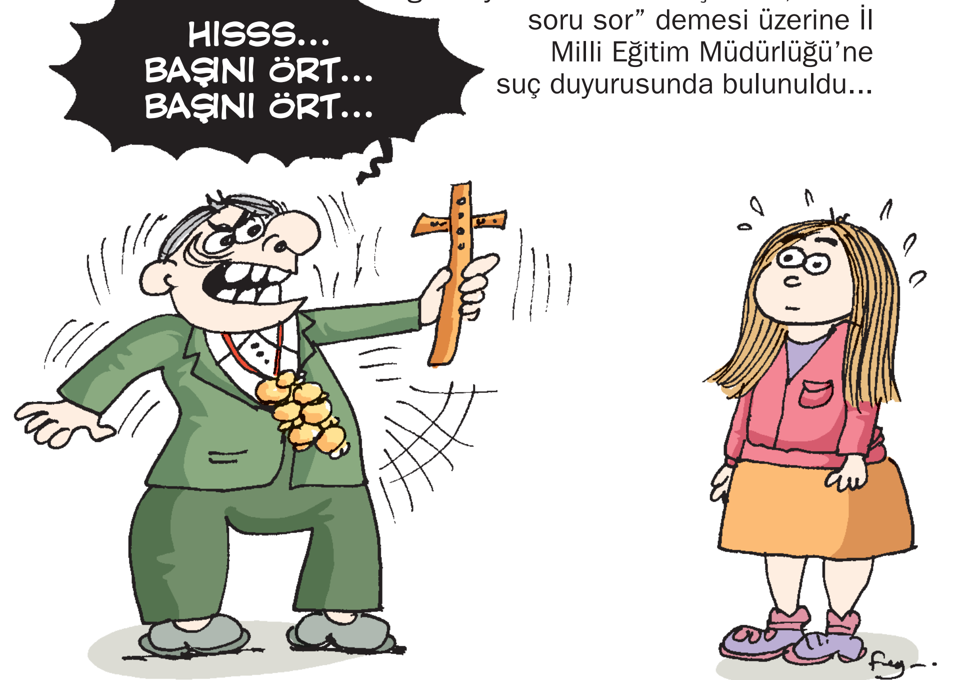
Fransa'da sığınmacıların bindirildiği otobüs "hijyen için" naylonlarla kaplandı...

Bir lisede biyoloji dersinde matek olarak kullanılan insan vucudunun "müstehcen" bölgeleri örtüldü...

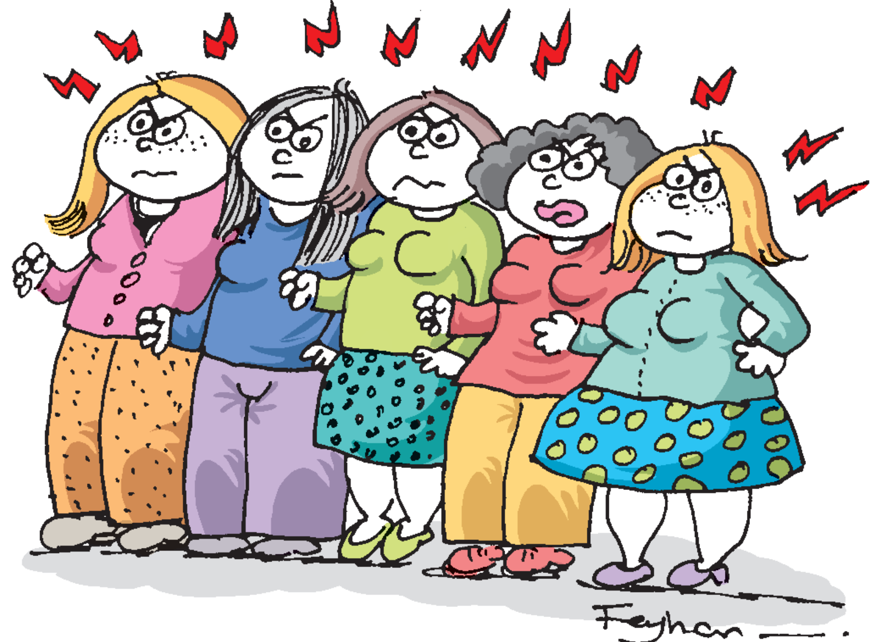

Bursa'da müdür yardımcısı, kendisine soru sormak isteyen bir kız öğrenciye "Sen önce başını ört, sonra soru sor" demesi üzerine İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne suç duyurusunda bulunuldu...

Şort giyen kadını tekmeleyen Çakıroğlu önce sarbast bırakıldı ardından Başsavcılığın itirazı üzerine tekrar gözaltına alındı...

AKTÜEL

Trabzon'da epilasyon broşürü dağıtanlara "dinimize aykırı" diyerek silahla saldıran Seniz Dervişoğlu 4 kişinin yaralanmasına sebep oldu... Hayalimdeki hakim kararı:

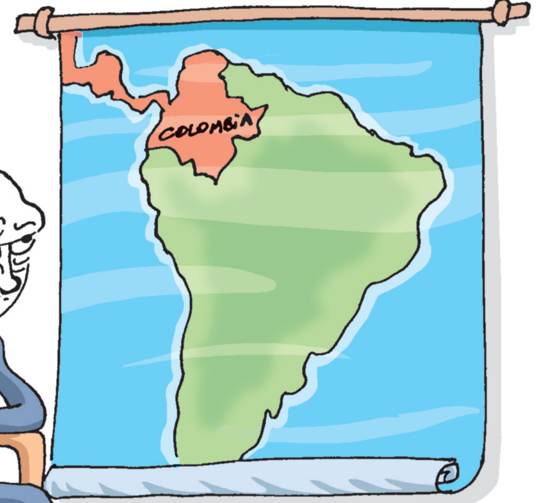

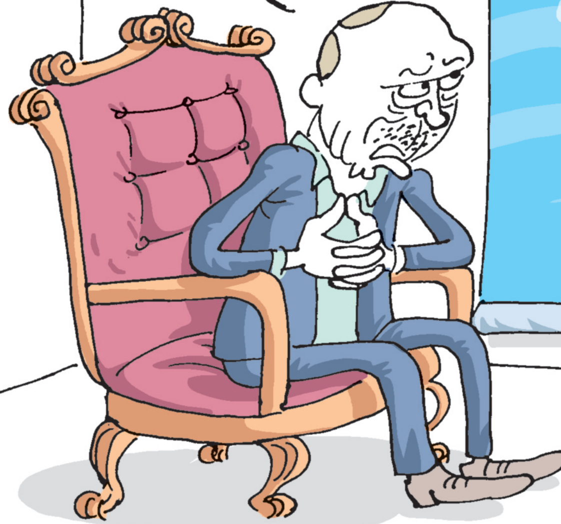

Sultangazi Milli Eğitim Müdürlüğü okullara Ali Erkan Kavaklı'nın "Yüzyılın Pedagojik Yanlışı Karma Eğitim" adlı kitabını gönderdi... Kavaklı'ya göre kadının kariyer yapması toplumun bozulmasına yol açar.

348 AYLİN!. NE BU MATEMATİĞİN HALİ? GENE 100 ALMIŞSIN... TOPLUMU MU BOZUCAN SEN?

Colombia'da referandumda "Hayır" çıkmasına rağmen cumhurbaşkanı Juan Manuel Santos'la Farc gerillaları barış görüşmelerinde ısrarlı...

Başkanlık sistemi gelmezse bölünürmüşüz... Daha ne kadar?

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan dedi ki:

EX'TENTANELER

PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

• EX'ten ayrıldıktan sonra arkadaş kalabilmek **medeniyet** ise, o kadar da medenî birisi değilim demek ki…

• 120 metrekarelik aynı evin içinde EX beni bir kere bile bulamazken, dizide kocaman şehirde oturduğu bankta, sevgilisi olan kızı, eliyle koymuş gibi buluyor genç erkek …

• **Sahte EX**'lerden kaçınınız.! Şarj kablosu bile çakmaysa, şayet cihazı bozmazsa, patlatmazsa, en fazla yüzde 99 doldurabiliyor cihazı, hem de saatlerce prizde takılı uğraştırarak …

• EX için, salondaki kanape ve koltuklar, **oturma grubu** değildi, hepsi **uzanıp yatma grubu** idi …

• EX bana **"ne biçim erkek var, başa belâ"** derken, **"ne belâ kadınlar var"** misillemesine bile girmeden sessizce bitiriyordum ilişkiyi. Öyleki; kadınların belâ olacağını düşünmüyor, erkeklerin belâ olduğunu, kendinden emin biliyordu.

• Hep yemek bitmişken gittim ve **"kaynanan sevmiyormuş"** dediler. Eğer sevseydi EX ile hâlâ evli olacaktım. Sevmediğinin sayesinde, sevgisizliklerden ve biten yemeklerin bünyeme katacağı birkaç kilodan kurtulan sevgili bir insan oldum.

• Sadece Hafta Sonu gezgincisi EX'lerden birini görmemek için evden dışarı çıkamıyorum. Ve EX hâlâ bana bir şiddet uygulamış oluyor. **Sokağa çıkma özgürlüğümü** dolaylı da olsa elimden alarak…

EVLENSEL MESELELER

• Muhakkak herkesin bir sevgilisi vardır. Ama bunu sevgili bazen bilmez, bazen bilir. Bazen sevgilisi olduğunu kendisi bilir, bazen kendisi de bilmez..

Filmde aldatıldığı öğrenen Kadın, **"git bu evden"** demek için erkeği eve çağırıyor … Nasıl bir duygu yaşamak istiyorsa artık?. Anlaşılan, çağırılınca affedildiğini sanarak azıcık aldanan erkek yüzsüz koşarak gelecek ve **"sen beni aldatamazsın ben seni kovarım"** tavrı ile kadın onu kovmuş olacak..

ANANELER

•Her şeyi o sarı bezlerle silip, sonra mutfak tezgâhına sererek huzur içinde dizisini izlemeye giden Annem de, bezin rengi sarı değilse temizlemeyeceğine inanlardan. Buna rağmen hâlâ bu bezden satmayan dükkânlar var…

Çocuklara; **"Kahve içerseniz kızlığınız bozulur", "kahve içerseniz zenci olursunuz"** diyen büyük ninelerin korku fantezileri kadar basit olsaymış küçüklerin başına gelecek kötülükler…. Bir fincan **KAHVEYE** tecavüzcülük, ırkçılık yüklemek de nesi Acaba? Bu korkuuç şeylerin, kahve değil büyük insanlar tarafından birbirlerine yapılmasına hiç tepki verilmemesine geçtik zaman içerisinde.. Korkuttukları bir fincan kahvenin yapacağını hayal ettikleri, her bir şeyi kahve altı olarak hep yakınındakiler yaptı ve üzerine arsızca sırıtarak bir fincan kahve içerek…

KADIN YANIM

• Bazı insanlar vardır konuşurken espri bulursun, bazı insanlar vardır konuşurken espri kaybedersin…

En kolay yapılan yemek yumurta kızartmasını bile berbat yapabilen insanlar gördüm…

"Takma kafana tokadan başka bir şey"… ama en çok saçıma taktığım toka acıtıyor kafamı …

"Ne zaman cam silsem yağmur yağar" tezini artık çoktan aştım ve bu konuda totem yapmaktan kendimi alıkoyamıyorum, yağmur yağsın diye cam siliyorum….

Bütün dizi filmlerde ve dahi gerçek hayatta başlayan akıllı telefonlardan **konum atmak** yüzünden misafirler eli boş gelmeye başladı. Çünkü eskiden adresler tatlıcıdan sağa dön, pideciyi geç, pastaneden sola dön diye verilirken gelen insanların aklına bir şeyler almak fikri yerleştirilirdi…

En sevdiğim komşuculuk olan; **Ödünç Wİ-Fi Komşuluğu** yapılamayacak ketum bir muhitte oturmaz olaydım …. Tabaklar dolu dolu gelir, bir fincan kahve istenir, yağ istenir, un istenir, tuz , şeker istenir, ekmek istenir, tirbuşon, matkap istenir.. ama Wi – Fi şifresi istenemez… Oturulacak evin kafelere, barlara yakın olması tercih sebebidir…

Faturanda hizmet tipi = ADSL + sth, tarife tipi = kotasız ve hemen altında; "data hizmetinizin adil kullanım kotası 50 GB?dir" yazıyor. Hiç kullanmadığında sabit ücreti tam tamına alması kadar adil işte. Oysa ki kotasızdan anladığımız, dibine kadar, uykumuz gelene, elektrik kesilene, bilgisayarımız gümleyene ve daha ötesine kadar… Sınırsızlıkta adil kullanım ne demek yaaa?… Sınırsız diyor, hangi sınırsız sınırda duracağım adil olarak acaba?. Sınır sayısı verebiliyorsa demek ki sınırsız değil. Sınırsız dedikten sonra "**data paketinizin adil kullanım limitini doldurdunuz. Data paketinizin hızı, adil kullanım sebebiyle azalacaktır."** mesajı ile hız düşürerek açık bırakması da insana, yapılan berbat bir muamele.. **"Al işte kotan bitti, ama sen utanmadan kullan"** der gibi.. Ama tabiî ki de utanmadan kullanıyorum… "öbür ayın 14'ünde hız yükselecek" mesajları atıyor, ama ben yine adil ötesine gidince, daima hızsız kullanmış oluyorum…

Barlara, kafelere yaşları küçük diye alınmadıklarından şikayetlenen genç kızlara; "22 gösteriyorsunuz" dediğimde, **"ay size ne ısmarlayalım, bizi 16, 18 yaşlarındayız diye hiçbir yere almıyorlar"** dediler sevinerek … Yıllar sonra bu durumun tersi için uğraşacaklar, 35, 45 hatta 55 bile gösterdiklerinde genç hissedecekleri yaşlara gelecekler ve daha farkındalıklarının farkında değiller..

BEKÂR YANIM

• Bekâr evinde tozları silmesi gereken bezler bile tozludur… Böylece Toz toza katılır…

Yalnızsan, bekârsan her şey pahalı, hiç mini paket yiyecekler yok, olsa bile aile boy olanlarından çok daha pahalı…

ERKEK YANI

• Ektirdiği saçlar bile ağarmış, dökülmüş, lâkin erkek hala çapkınlık peşinde…

SOKAK TEPİK

• Şehir içinde sıkışık trafik, yerinde sayan otobüs ve önümdeki koltuklarda yan yana oturan iki genç kız her şey yolundaymış gibi hayal kuruyorlar; **"İtalya'ya gitmek istiyorum", "ben de Amerika'ya"** diyor öteki kız.. Daha Bostancı'dan Taksim' e 20 km.lik yolu gidememişken hayaller gerçek olsun umarım ..

Kulağıma Çarpanlar — Yatsı Namazı çıkışı cami kaldırımında cemaatten son kalanın kolunu yakalamış olan imam'ın fetvasının finaline denk geldim; **"İnsanın Canı, Malı, Irzı"**.!

SANAL TEPİK

• Biz eski insanlar, eski dostlar, yan yana geldiğimizde müsaadeleşerek, birbirimizi sanal adreslere ekliyoruz,..

Sosyal medya adresinde, sanal listene arkadaş eklediğinde yeni öneriler veriyor. Ama arkadaş sildiğinde hiç silinecek arkadaş önerileri vermiyor….

Kafa fesbuku… Her Ailede böyle akıllı biri vardır, fesbuk gibi her şeyi hatırlatır..

Sanal hesabı dondurmak istediğinde, Feyzbukun **"AKİF SENİ ÇOK ÖZLEYECEK.."** dediği adamı gerçek hayatta hiç tanımıyorsun ya…

Eskiden **"dün gece resmini öptüm de yattım"**.. Şimdilerde **"Dün gece resmini save ettim de, like ettim de, favorilere ekledim de yattım"**…

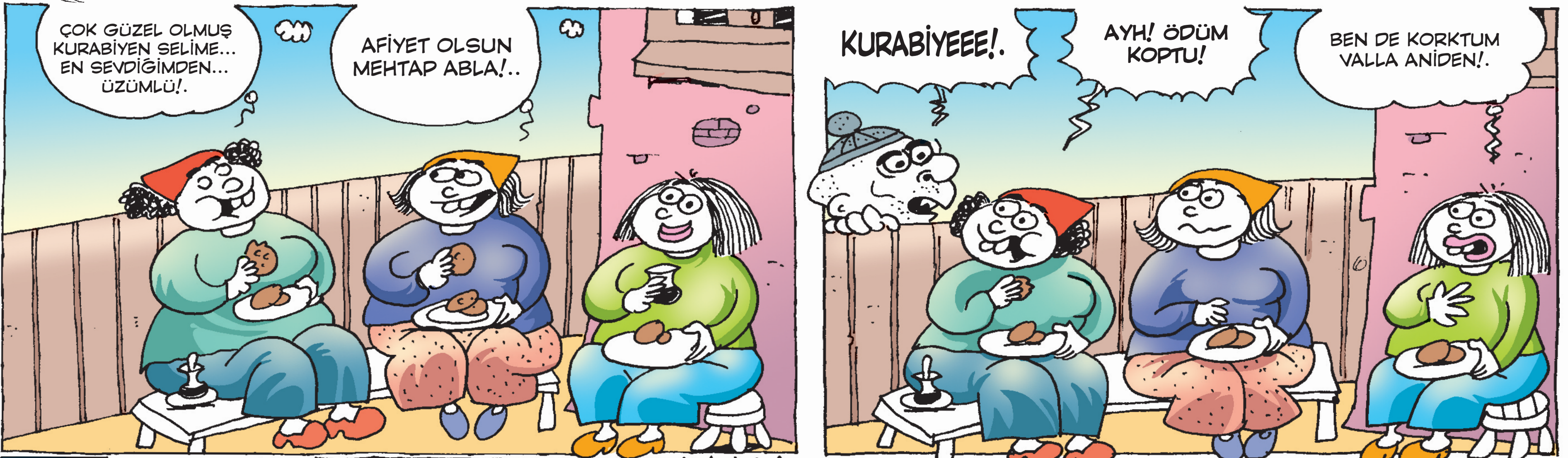

EKRAN TEPİK

• **"Bu filmde hiçbir canlıya zarar verilmemiştir"** diye siyah zemine beyaz puntolarla yazılmış bir yazı ile başlıyor ama, bütün film boyunca herkes birbirini öldürüyor, bombalıyor ve bu durumu yapanlar iyi niyetli sayılıyor…

Sevgililerin birbirlerine sürpriz olarak aldıkları, iki çift Amerika Uçak biletini, gitmekten vazgeçerek yakan tv.dizi filmlerini izleyen, akbil bile dolduramayan insancıklarız ….

ÇOK GÜZEL OLMUŞ KURABİYEN SELİME... EN SEVDİĞİMDEN... ÜZÜMLÜ!.
AFİYET OLSUN MEHTAP ABLA!..
KURABİYEEE!.
AYH! ÖDÜM KOPTU!
BEN DE KORKTUM VALLA ANİDEN!.

LAN GİT ŞUR-DAN! ÖDÜMÜZÜ KOPARDIN EŞŞEK!
BAĞIRMA ÇOCUĞA MEHTAP ABLA... YAZIKTIR... AL OĞLUM SEN KURABİYENİ!.
SEN YAKINDA ÖLÜCEN ZATEN İPİN İYİCE İNCELMİŞ...
BAK NE DİYO YA! GİT BAŞIMDAN DELİ SENİİİ!.
SİNİRİMİ BOZDU DURDUK YERE... VALLA TANSİYO-NUM ÇIKTI, ELLERİM TİTRİYO!.
KİMSESİZ GARİBAN Bİ ÇOCUK YA... TAKMA KAFANA... FELEK VURMUŞ ZATEN ONA!.

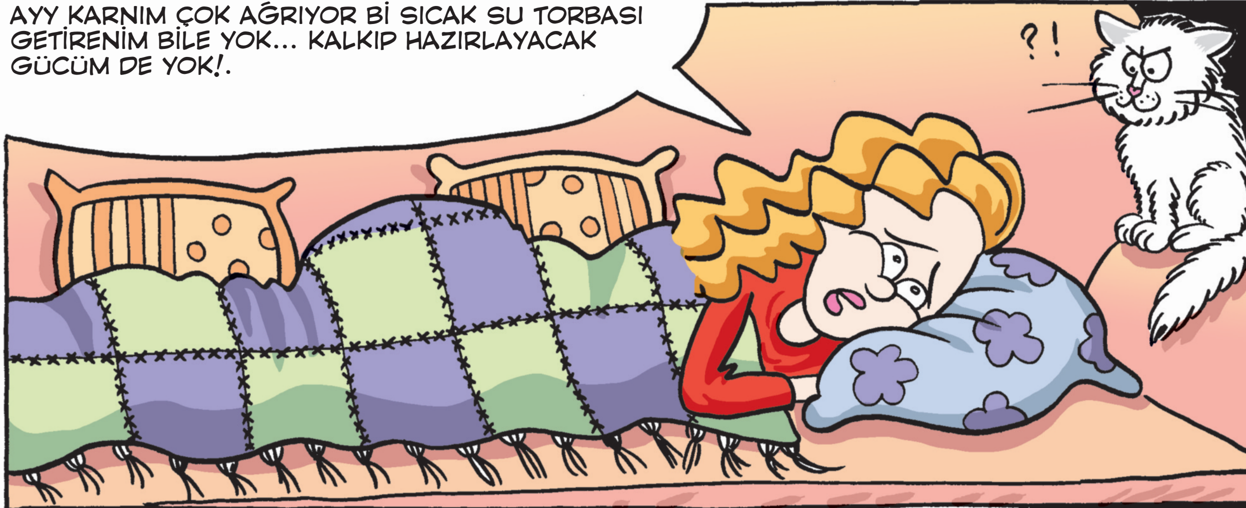

İKİ HAFTA SONRA...
AY SELİME ABLAA, GÖRÜYON MU SEN, ÖLDÜ VALLA KADIN...
SORMA... ŞOKTAYIM... TURP GİBİ KADIN KALPTEN GİTTİ...
AKŞAM UYUYAMA-DIM VALLA... ŞU ZİYA... NE DEDİ O GÜN BİLİYON Dİ Mİ?
TESADÜFTÜR O KIZ... NERDEN BİLSİN GARİBAN!
VALLA KAFAYI YİYCEM... BULALIM ZİYA'YI SORALIM... BELKİ Bİ BİLDİĞİ VARDIR!
ÖYLE Mİ DİYO-SUN... E HADİ GİDELİM EVİNE!.

GÖRÜYOM BEN O İPLERİ SELİME ABLA!.
NE DİYOSUN OĞLUM? NE İPİ?
PAMUK İPİ!
SENİNKİNİ DE SÖYLEYİM Mİ?
SÖYLEME!
KORKMA SEN... VAR DAHA SENİN!
AY AY! DÜŞÜYOZ SIKI TUTUN SIKI TUTUUN!
PIT...
ÇIT...
BİTTİ.

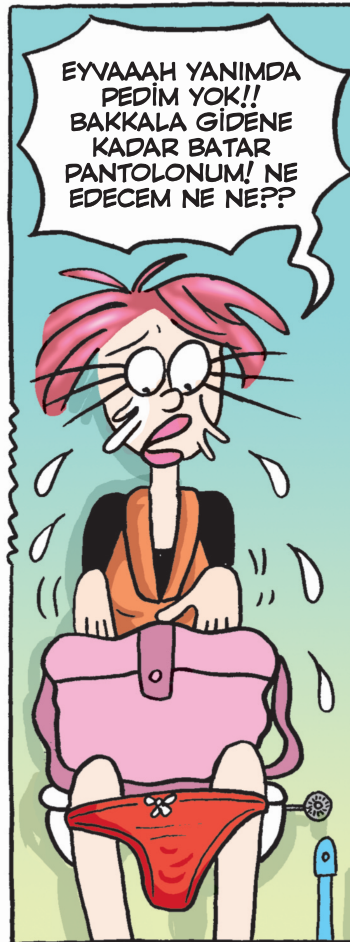
HAYAT BAZEN TATLIDIR

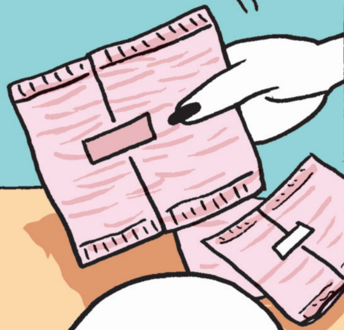

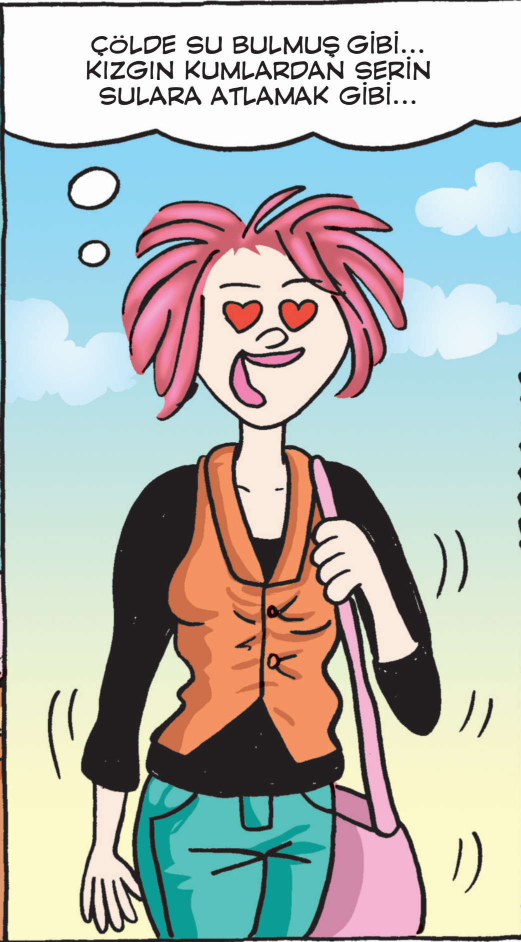
İpek Özsüslü

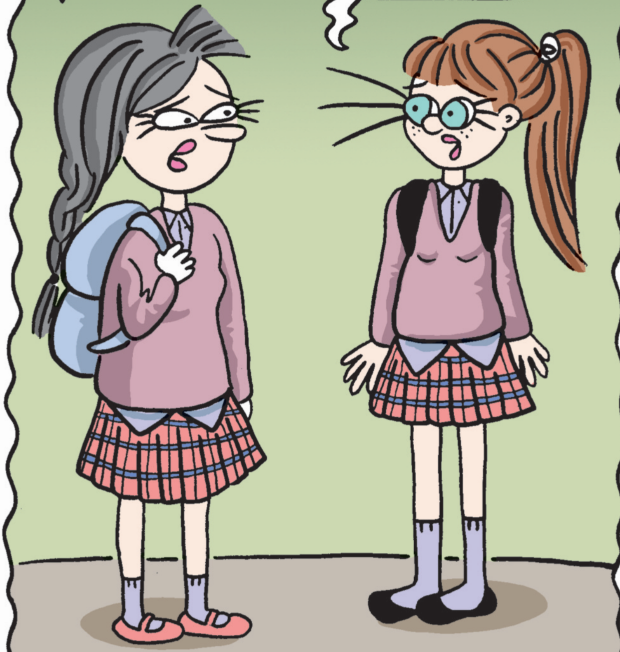

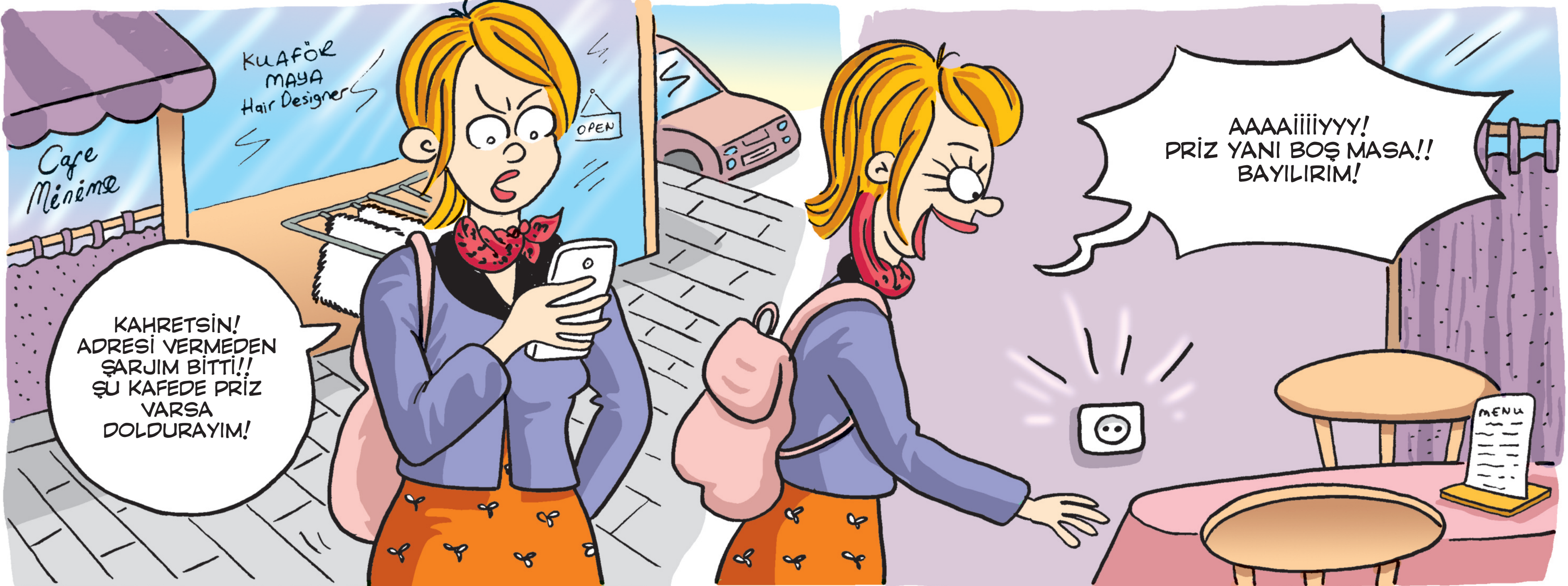

ALMASAM KESİN YAĞARDI.. BOŞUNA TAŞIDIM BU KAZULET GİBİ ŞEMSİYEYİ!.
KUAFÖR

OHH BE BOŞUNA TAŞIMAMIŞ OLDUM... YAĞDI!

ANNE, MÜHÜR'LE SÜTLAÇ'I VERMESEK OLMAZ MI?
OLMAZ! KIZIM MANTIKLI DÜŞÜN... EVDE BU KADAR KEDİ VAR!
KUMA ALIŞKINLAR... YEMEKTEN SONRA GÖTÜRÜN KUMA PATİLERİNİ SÜRTÜN! AŞILARINI YAPTIRIN!
PEKİ!
MÜHÜÜÜÜÜR, SÜTLAAAAAAÇ! NASIL KIYDIN BENİM YAVRULARIMA?!
MÜHÜRÜM! SÜTLACIM! MİNİK YAVRULARIM BENİM!
DİNG DONG
AL!!! GERİ GETİRDİ ÇOCUK! SEN AĞLADIN DİYE BAŞINA Bİ BELA GELMESİNDEN KORKMUŞ!
BOŞUNA BU KADAR ÇOK AĞLADIM CANLARIM BENİM! MİNİK KUŞLARIM!..

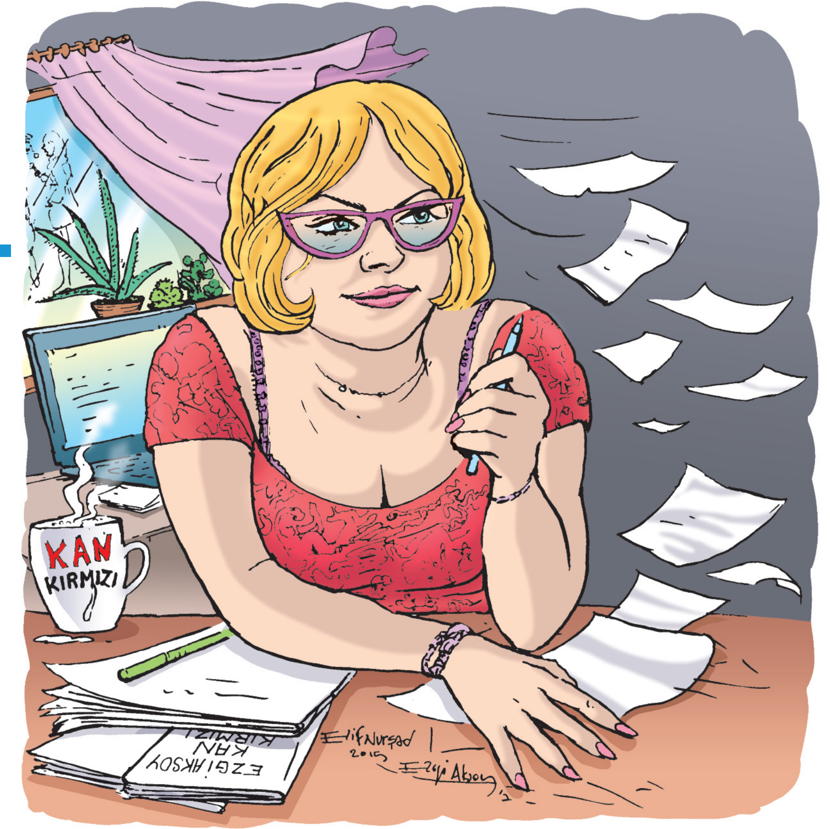

Cafe Menemen
KUAFÖR MAYA Hair Designer
OPEN
KAHRETSİN! ADRESİ VERMEDEN ŞARJIM BİTTİ!! ŞU KAFEDE PRİZ VARSA DOLDURAYIM!
AAAAİİİİYYY! PRİZ YANI BOŞ MASA!! BAYILIRIM!
MENU

'16 İpek

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

● Geçen ay satışa çıktığımızda bizimle birlikte 38 basın kuruluşu daha yayın yapıyordu. Şimdi, 38 eksiğiz. Giderek azalıyoruz. Azalarak bitiyoruz, bilmem farkında mısınız...

● Türkiye, **Dünya Basın Özgürlüğü Endeksi**'nde 180 ülke arasında 151. sırada. Hedefe doğru hızla ilerliyoruz. Bir şey kalmamış zaten, 29 ülke daha var önümüzde.

● **KHK**'lar yani kanun hükmünde kararnameler bi şahane doğrusu. Mesela son olarak bunlar sayesinde binlerce öğretmen ve akademisyen ihraç edildi. Rektörlük seçimleri kaldırıldı ve cumhurbaşkanına rektör atama yetkisi verildi. İlgili KHK yürürlüğe girmeden, akademik yıl açılışında **Cumhurbaşkanı Erdoğan** akademisyenlere seslenmiş ve **sizin kendi kendinizi seçmeniz pek yürümüyor bence ya** demişti. Akademisyenler de çılgınlar gibi alkışlamıştı. Hayat ne tuhaf ya, akademisyenler filan.

● Akademisyenlerin kendi rektörünü seçemediği ülkede, başkanlık sistemi için referandum konuşuluyor. Her şeyin bu kadar **göreceli** olduğu bir yerde yaşamanın sorumluluğu çok ağır.

● Başbakan Binali Yıldırım, "**başkanlık gelmezse ülke bölünür**" demiş. Neleri göze aldık, iş nerelere varır, varın siz düşünün diyor.

● "**Proje okul**" projesiyle Türkiye'nin en iyi okullarının içi boşaltıldı. Onlarca öğretmen sürüldü ya da açığa alındılar. Tamamı **Eğitim-Sen** üyesiydi ve hiçbirinin **FETÖ** ile ilişkisi yoktu. Yetkililerse, konunun abukluğuyla ilgili hiçbir açıklama yapmadı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kısaltması T.C. değil, K.H.K. olsun artık.

● Gidişatın en tehlikeli noktalarından biri şu: artık açıklama gereği bile duymuyorlar. Sadece yapıyorlar.

● **Antalya Kredi ve Yurtlar Kurumu Müdürü Süleyman Dinç**, hala inşaat halindeki ve kapı kolu bile bulunmayan yurdun koşullarını eleştiren öğrencilere "**Beni tahrik edici şeyler yapmayın. Bu yurda girerken gelir durumunuza göre geldiniz. Burada bana ahkam kesmeyin.**" demiş. KYK müdürü, **fakirsin bi de konuşuyorsun** diyor yani. Paran kadar konuş diyor. Kast sisteminin bu kadar belirgin olduğu zaten bi Hindistan var, bi de Türkiye. Herkes kastı kadar konuşsun şekerim, adamın asabını bozmayın.

● **Kürk Mantolu Madonna**-'nın şarkıcı Madonna'nın hayatını anlattığı sanıldı ulusal yayın yapan bir kanalda biliyorsunuz. Halbuki daha dün büyük bir coşkuyla dünya klasikleri üzerine derin sohbetler yapıyorduk memleketçek, nası oldu da böyle oldu... Hayret bişi.

● **Ortadoğu**'da diplomasi: Sen benim dengim değilsin. / Ateşe benzin döküyorsun bak yapma. Gerçekten bambaşka bir seviye, bambaşka bir klas...

● **Ayşegül Terzi**'ye saldıran **Abdullah Çakıroğlu** da bir serbest kalıyor, bir tutuklanıyor. Adaletimiz de bizim gibi **gelgitli** olduysa demek ki.

● Sanki yazarlar hapislerde çürümüyormuş, herkesler deliler gibi kitap okuyormuş gibi çek panpa.

● **Aslı Erdoğan** ve **Necmiye Alpay** hala tutuklu.

● Geçen ay **Istıranca Ormanlarının** büyük tehlike altında olduğundan bahsetmiştim. Geçen sürede **İğneada Plajı**'nın kapatılacağını ve bölgeye nükleer santralden önce **çimento limanı** kurulacağını öğrendik. Limana sadece çimento ve kimyasal zehirli katı atık taşıyan gemiler yanaşacakmış ve liman sahası klinker öğütme sahası olarak kullanılacakmış. Böylece İğneada bölgesi, nükleerden başka bir şey yapılamayacak kadar kirletilecek önce. Sonra da sıra, artık hiçbir şeye yaramayan bu bölgeye nükleer santral yapılmasına gelecek. Gerçekten de Türkiye'de şeytanı bile kıskandıracak bir potansiyel var.

● Istırancaların başındaki tek tehlike, çimento limanı değil. Bir de başımıza "**Türk akımı**" çıktı. Buna göre doğal sit alanı olan **Kıyıköy** ve Istıranca ormanlarını yeni bir yokoluş planı bekliyor. Zira Türk akımı projesi hayata geçirilirse, üçüncü köprü inşaatı için kesilenin iki katı kadar ağaç kesileceği öngörülüyor. Bu da reel olarak ormanların yüzde 40, suların yüzde 80 azalması anlamına geliyor. İstanbul'a ve Trakya ovasına can veren, ciğerimiz sönecek demek ki...

● **Çanakkale**'nin **Biga** ilçesinde 360 hektarlık orman yok edilerek kül depolama tesisi yapılmak isteniyormuş. Hep mi ormanlara göz diktiniz, hep mi ormanlar var hedefinizde? Şu koskoca memlekette kül depolanacak hiç mi ağaçsız yer kalmadı? Bu nasıl bir çıldırmışlıktır, aklımı kaybetmeden anlayabileceğimi zannetmiyorum.

● 21. yüzyılda vahşi kapitalizmi, neo-liberal talanı, iklim değişikliğinden ayrı düşünmek mümkün değil. Uluslararası sermayenin Türkiye'nin en değerli sulak ve ormanlık alanlarına göz dikmesi boşuna değil. Ormansızlık susuzluğu, susuzluk da kuraklığı, yani açlığı kontrol eder. Ve tüm bunları kontrol eden çok uluslu şirketler ise, o bölgede bırakın kralı, tanrıdır.

● **Polonya**'da devlet kadınların kürtaj hakkını tamamen kaldırmak istiyor. Buna dair bir yasa geçirmeye çalışınca Polonyalı kadınlar, Polonya tarihinde eşine az rastlanır bir protesto gerçekleştirdiler ve yasa geri çekildi. Ali bak, bu demokrasi. Demokrasiyi tanı Ali, tanı.

● Dünyada ne enteresan şeyler oluyor gerçekten de. Hükümetler yasaları halkın tepkisine göre şekillendirmek zorunda falan kalıyorlar. Ay nekkadan da ilkel.

● Vicdan neydi? Vicdan politikaydı. Vicdan ranttı, kasttı, kast sistemiydi. Bizler vicdanımıza kast edenleri ne hainlikle suçlayabiliyorduk, ne de eleştirebiliyorduk. Bizi her gün vicdanımızdan vuruyorlardı, sesimizi çıkaramıyorduk. Adaletin körü, vicdanın karasına karışmıştı. Yolun karardığı, gönül gözünün sustuğu yerdeydik. Hayattaydık, ama yaşıyor da sayılmazdık...

● **Rüzgar Çetin** tahliye edildi. Bir insanın ölümüne neden olduğu halde yeterli ceza almadığını belirtenleri ise sosyal medya üzerinden "**vicdansız**" olmakla suçladı. **Bu vicdan dediğimiz nane, ne menem bir şeydir yahu?** Konulduğu kabın şeklini alan su gibi, büründüğü bedenin edasını mı çalar? Bir katilin salıverilmesini eleştirmek vicdansızlıksa, öldürülene üzülmek nedir mesela? Ona da **hainlik** mi diyeceğiz?

● Yedi ilde yapılan uyuşturucu operasyonundan alınan bir torbacı, adliye kapısındaki gazetecilere "**biz vatan haini değiliz, uyuşturucudan alındık**" demiş. **Bonzai** ile gencecik çocukları, bu ülkenin geleceğini zehirleyen adamın vicdanı rahat! **Hasan Ferit Gedik**'i öldüren torbacı da "**polisin yetişmediği yerde biz varız**" demişti. Ah bizim aziz vicdanımız, ah...

● **Masumiyet** filminden, **Uğur**'un bir repliği geliyor aklıma; "**Ceza derler olum buna, ceza. Hakim kime kalem kırar düşündün mü hiç? Kimi falakaya yatırırlar? Kimi orospu yapıp kimi aç öldürürler?**" Kimi torbacı yaparlar? Kimi gencecik insanları zehirlerken vicdanlarını temiz bırakacak kadar yozlaştırırlar?

● **İstanbul Üniversitesi**'nde bir grup öğrenci, "**karma eğitime son**" kampanyası başlatmış. Cumhuriyet kurulduktan sonra 10 yılda elde edilmiş her kazanımın altı 10 yılda oyuldu. Gittiğimiz yönde gün çoktan akşam olmuş, gecenin zifiri gündüzün gözünü bağlamış. Ama ısrarla gidilecekse, görülecek de var demektir.

● Ben bir kadın olarak hala öğrenci olsaydım; benimle aynı sınıfta okumak istemeyen, çünkü beni her gördüğünde tahrik olup üstüme saldırmaktan korkan erkek öğrenciler olduğunu görünce dehşete düşerdim sanırım. Bundan daha iyi "**kadını metalaştırma**" düşünemiyorum. Kadına bakıp sadece **vajina** görüyorsunuz. Sizin için o vajina açık mı, yoksa etrafı çarşafla mı örtülü, çok fark edeceğini zannetmem.

● **Mehmet Ağar** da kandırılmış! "**Sol örgütler sandığımızın tersine zararsız, eline bıçak almamış insanlar çıktı**" demiş. O dönemde elinde bıçak tutan kimdi, sokak aralarında sessiz sedasız öldürülenler kimdi; Mehmet Ağar nasıl karıştırmış hayret doğrusu...

● **Uşşaki** tarikatının "**Fatih Nurullah Efendi**" adlı lideri, Türkiye Cumhuriye-ti'nin yıkıldığını ve yerine ikinci Osman-lı'nın kurulduğunu söylemiş. Bunu o de-ğil, Avrupa basını söylüyormuş. Buldunuz tabi 15 yıl

İngilizce okuduğu halde tek kelime bile İngilizce konuşamayan halkı, bol keseden sallayın bakalım.

● **Diyanet İşleri Başkanlığı**, yetki ve sorumluluklarının genişle-tilmesi ge-rektiğini dile getirmiş. **Diyanet dur sen de şimdi, zaten ortalık karışık** diyecem ama size pek karışık değil galiba.

● **Mersin**'de bir ortaokulda müdürün talimatıyla kız ve erkek öğrencilerin yan yana oturtulması yasaklanmış. Ben öğrenciyken özenle bir kız – bir erkek öğrenci oturturdu öğretmenlerimiz bizleri. Şimdi bakıyorum da, bir asır geçmişte yaşanmış gibi uzak duruyor bana çocukluğumun cinsiyet eşitlikçi dönemi.

● Dört yaşındaki bir çocuğu annesinin yanında dudağından öpen zat, beraat etmiş. Savcı, "**olay, mağdureyi annesinin yanında dudağından öpmekten ibaret, cinsel taciz delili yok**" demiş. Yakında tacizciler itiraf bile etseler, adalet sistemimiz babacan bir tavırla "**yok, yok, sen aslında öyle yapmak istememişsindir**" diyecek.

● Antalya'da zihinsel engelli kızına 6 yıl boyunca tecavüz etmek suçuyla yargılanan 47 yaşındaki Ekrem E, 47 yıl hapse mahkum edilmiş. Ancak süreli hapis cezasını gerektiren suçların 30 yılı aşamayacağı gerekçesiyl-ye bu süre 30 yıla indirilmiş. Cinsel suçların ve ensestin artık cehennem koşullarını aratmayacak bir hal aldığı cinnet köşesi vatanımızda, yetkililer hala ısrarla bu konuya sistemli bir şekilde eğilmeyi reddediyorlar. Sistemli olarak eğildikleri tek mesele, tacizci erkeklerin aldıkları cezaları, ivedilikle indirmek.

● **Türk Ceza Kanunu**'nda değişiklik yapılmasını kapsayan bir kanun tasarısı, çocuğa yönelik cinsel istismarın cezalandırılmasında ülke tarihinde ilk kez 12 yaş öncesi ve sonrasının birbirinden ayrı değerlendirilmesini öngörüyormuş. Devletin artan pedofili ile mücadelesi takdire şayan gerçekten de! Suçu önleyeceğimize, suç olmaktan çıkaralım olsun bitsin diyorlar.

Torbacılardan, katillerden vicdan simsarları yaratan karanlık...

● Her geçen gün sayıları artan tecavüzcüleri, kadın katillerini, çocuk istismarcılarını layıkıyla cezalandırmayan devletimiz, idam cezasının dönüşünü gündemine aldı. Üçüncü dünya ülkeliğinde bir adım daha. Kutlu olsun!

● Twitter'da bir kadın kullanıcı, gittiği sağlık merkezinde spiral taktıramadığından bahsetmiş. Çünkü spiral taktırırken önce "**kocanın izni var mı?**" diye sormuşlar, bekar bir anne olduğunu öğrenince de "**senin ihtiyacın yok ki**" diyerek spiral takmamışlar. Yetişkin ve bekar bir kadının sevişmesi, evli bir kadınınsa kocasından izinsiz halime kalmayı önleyici tedbir alması yasak. Kadınları birey olmaktan çıkarıp "mal" pozisyonuna sokan uygulamalar... Eşitlik terazisinin kantarı birer ikişer kaydırılırken, kadın olmanın sorumluluğunun her geçen gün arttığı bir dönemden geçiyoruz. Oysa kadın bedeni, senin iktidarını pekiştirebileceğin bir oyun alanı değildir!

● **Kapalı Çarşı**'da birer birer dükkanlar kapanırken, bir çarşı esnafı "**50 yıllık esnafım, böyle krizi hayatımda görmedim**" demiş. Hay Allah, nası buralara geldik acaba?

● Türkiye zaten az ürettiği tarımsal ürünü ne **Rusya**'ya, ne **Avrupa**'ya satabiliyor. **Fındık**, yüksek düzeyde kanserojen madde içerdiği için **İtalya**'dan geri gönderildi. Rusya, benzer nedenlerle narenciye ve nar almıyor. **Adana**'da tarım yapan kesim başta olmak üzere, ülkedeki tarımsal gıda üreticiliği zor durumda. Şimdilik semt pazarları hayli ucuz, ancak bu geçici. Zira tarımdan kar edemeyen çiftçi, arazilerini **Toki**'ye satıp meyve-sebze yetiştirmekten birer ikişer vaz geçer oldu. Ilıman kuşakta yer alan ve verimli toprakları ile cümle alemi kıskandıran Anadolu'nun makus talihi bu mu olacaktı? Hey gibi gözü doymaz neo-liberalizm! Vahayı çöle çevirmesini en iyi siz bilirsiniz, siz.

● **Mango** ve **Zara** gibi İspanyol giyim markaları, özellikle orta sınıf beyaz yakalı kadınların en sevdiği markalardan. Artık bir üçüncü dünya ülkesi olduğumuzu tasdiklercesine, Türki-ye'deki atölyelerinde yasa dışı çocuk işçi çalıştırıyorlarmış. Muadillerinin ortalama iki katına sattıkları o kazakları, trikoları; küçücük elleriyle Suriyeli mülteci çocuklar üretiyor. İçiniz el veriyorsa alıp giyin beyaz yakalarınızın üstüne. Hatta sımsıkı sarılın o trikolarınıza ki; sömürülmüşlüğünüz ve asgari ücretten biraz hallice maaşlara ömrünüzü sattığınız gözükmesin. O çocuklar bu neo-liberal diyarın köleleri, ama bilin ki siz de pek özgür değilsiniz yani.

İnsanlık Nerede?

Herkesin kendi dünyası varmış meğer, gerçekle
hiç ilişkisi olmayan
Herkesin kendi gerçekleri varmış meğer, gerçeğe
dokunmayan
Herkes herkesten kopuk,
Herkes herkesle...

Bitmiyor kötülükler
Bitmiyor yalanlar
Bitmiyor ihanetler
Bitmiyor acımasızlık
Ve değişmiyor insanlık...

Güç tutkusu yutuyor gerçekleri
Hırs dağladıkça gözleri
Nefret nefret soluyor...
Oradan oraya,
Buradan oraya
Ve yeniden yazılıyor
Tarih her seferinde
Daha da kanla
Daha da acıyla...

Anlamak mı dedin?
Anlamak...
Herkes kendini dinliyormuş meğer
Kendi kendine anlatılan masallar
Geçmişi örüyormuş...
Herkes için kendine göre
Yine yeniden,
Zalimce...
İnsanın kalbi
Kan pompalamaktan başka,
Hiçbir işe yaramıyor.
Temiz kan içeri,
Kirli kan dışarı
Vicdan yok bu denklemde

Kontrol edildiğin kadar
İtaat ettiğin kadar
Sustuğun sürece
Kabullendiğin kadar
Sevilirsin...
Güçlülün gözünde,
Kara fatma bile değilsin.
Yani aslında
Sevilmezsin.
Sevgi
Dudaklarda kirlenen
Bir sakız.
Çiğnendikçe ağızdan ağıza
Gezen
Gezdikçe, çürüyen

Büyük büyük tanımlar
Büyük büyük sözcükler
Büyük büyük adamlar
Büyük büyük kadınlar
Büyüklük kör olmuş,
Büyüklük sağır.
Ve insanlar
İnsanlıklarını yutmuş
Hazımsızlık çekiyor dünya

Mezarlıkta ölüler kahkaha atıyor,
Baktıkça yaşayanların zavallılıklarına...
Herkes kendinin merkezinde,
Sanıyor ki orası dünya.
Örümcek ağları bağlamış
Lime lime
Ben'ler orada burada
Bağırıp duruyor.
Zehirler kulaktan kulağa
Fısır fısır
Gizli gizli
Gözlerin feri kömürleşmiş

Şeytanın efendisi İnsan
Kendini kendinden korumak
Kendini kendiyle
Kendinde
Şeytanca
Şeytanla
Şeytanı göklerde arama,
Aynaları yasakla

Masallar gibi konuşmalar
Masallar gibi öğütler
Masallar gibi inanışlar
Masallar gibi doğrular
Masallar gibi iyilikler
Ve cehennemde yaşayanlar
Masalları anlatan
Caniye dönüşen
İnsanlar...

İnsanlık?..
Nerede?..
Orada
Orası
Bak şurada
Görmüyor musun?

Herkesin kendi dünyası varmış meğer,
gerçekle hiç ilişkisi olmayan
Herkesin kendi gerçekleri varmış meğer,
gerçeğe dokunmayan
Herkes herkesten kopuk,
Herkes herkesle...

atilla atalay

Sıdıka

Teflon Tavada Kestane Sezonu

- Sıdıka kız, biz bu diyet hususunda kimi tutuyoruz? Hani yani sorarlarsa ne diyeyim? Canan Karatay'a karşı mıyız mesela? Hayır iyi bi kadına benziyo da... Geçen lıkır lıkır zeytinyağı içmiş mesela... Annemgil de bize içirirdi... Ne diyosun, biriyle kutup değil de mi? Tutayım mı ben bu kadını?

- Din ve diyet işlerinin ayrılması filan gibi ciddi bir konu yok bildiğim kadarıyla. Bu konuda bir kutuplaşma varsa da ben bilmiyorum. Ama yine de sorarlarsa sen ortamlarda "Zeytin'i seviyorum, zeytinyağı mutbağımızın baş köşesindedir" felan de. Zeytini tutuyomuş gibi görün, direkt isim verme.

- Rengini ne diycez peki kız? Yeşil mi siyah zeytin mi? Hangisini tutuyoruz?

- Direk ağacı tut kız anne. Ne biliyim ben...

- Nemnasebet canım, ağaç olarak palmiyeyi tutuyorum ben. Belediyecilerin en sevdiği ağaç. Hatta bulamadılar mı plastiğini dikiyollardı bi ara. Demek ki milli irade palmiye yönünde tecelli ediyo. Bu necip millet "palmiye" diyor. Ben şimdi niye çıkıntılık edip de durduk yere başka ağacı tutayım mesela? Hı, ne diyosun?

-...

- Sıdıka... Ben ağaç olarak kızılcığı seçtim kızım. Kızılcığı tutucam ben. Alıcam elime bir kızılcık sopa, ver Allah ver sana...

- Ne? Nooluyo ya? Ne ara sopaya atladık gene?

- Kız sen de cevap versene anneye cadaloz. Evin enteli sen diil misin Sıdıka? Öz annen olarak birtakım sualleri sana sormayacağım da kime soracağım? "Alo Kimi Tutuyoruz" deye yol gösteren bir hat da yok? Her yer kutup, herkeş birbirini ötekileşdiriyo. Cemiyette didişmeden durmak, konu komşunun ispiyonuna maruz kalmamak için naapmak lazım,

ağaç olarak palmiyeyi tutuyorum ben. Belediyecilerin en sevdiği ağaç. Hatta bulamadılar mı plastiğini dikiyollardı bi ara. Demek ki milli irade palmiye yönünde tecelli ediyo.

onu soruyoruz...

- Yenikapı Ruhu...

- Kız bana bak adam gibi cevap ver... Geliyo bak kızılcık sopası... Bir sual soruyorum Semt ismi söylüyo bana.

- İyi ama sen de çok saçma sorular soruyosun ya. Diyetten palmiyeye atladın, ben naapiyim? Nasıl yetişiyim? Nerden biliyim? Desen ki "Kızım, yavrum, Musul mes'elesi bir nedir?" Bir harita eşliğinde sana bunu anlatmaya çalışırım... Ama yani böyle kıldan tüyden şeylerle...

- Esas can alıcı meseleler kıldan tüyden dediğin meseleler Sıdıka. Konsolos muyuz kızım biz, mahalle arasında oturuyoruz. Kıl tüy deyip geçiyosun; geçen hafta Trabzon'da bir epilasyon merkezinin el ilanlarını dağıtan dört kişiyi vurdular... Buyur bakalım: İstenmeyen tüyleri isteyenlerle istemeyenler arasında da bir kutuplaşma var... Yalan mı yavrım?

- Ko...

- Konuyu değiştirme Sıdıka!

- İyi de anne Sıkıldım ben bu kutuplaşma işinden. Ne kadar? Nereye kadar ya... Yeter ben kutuplaşmak istemiyorum. Bütün ülke barut fıçısının üstünde. Yeter canım, dağlara taşlara kaçasım var...

- Kimle kaçıcağın da önemli Sıdıka. Dağlar taşlar diyorsun. Dağcı Nasuh Mahruki'yle kaçarsan proplem mesela. AKUT hakkında "sıkıntı var" diyollar. Tek gönüllü yardım kuruluşu o değil, o hususta bile kutuplaşma çıkabilir. De mi çocüm...

- Bakla varsa onu alıyım ben...

- Kız demin sofradan kalktık bakla ne? İlla da konuyu değiştiriceksen ben olsam bakla yerine kestaneyi seçer, "Teflon tavada kestane yapma sezonu açıldı değil mi anneciğim" diye bi mevzuu başlatmaya çalışırdım. Karı durduk yere "bakla" dedi ya...

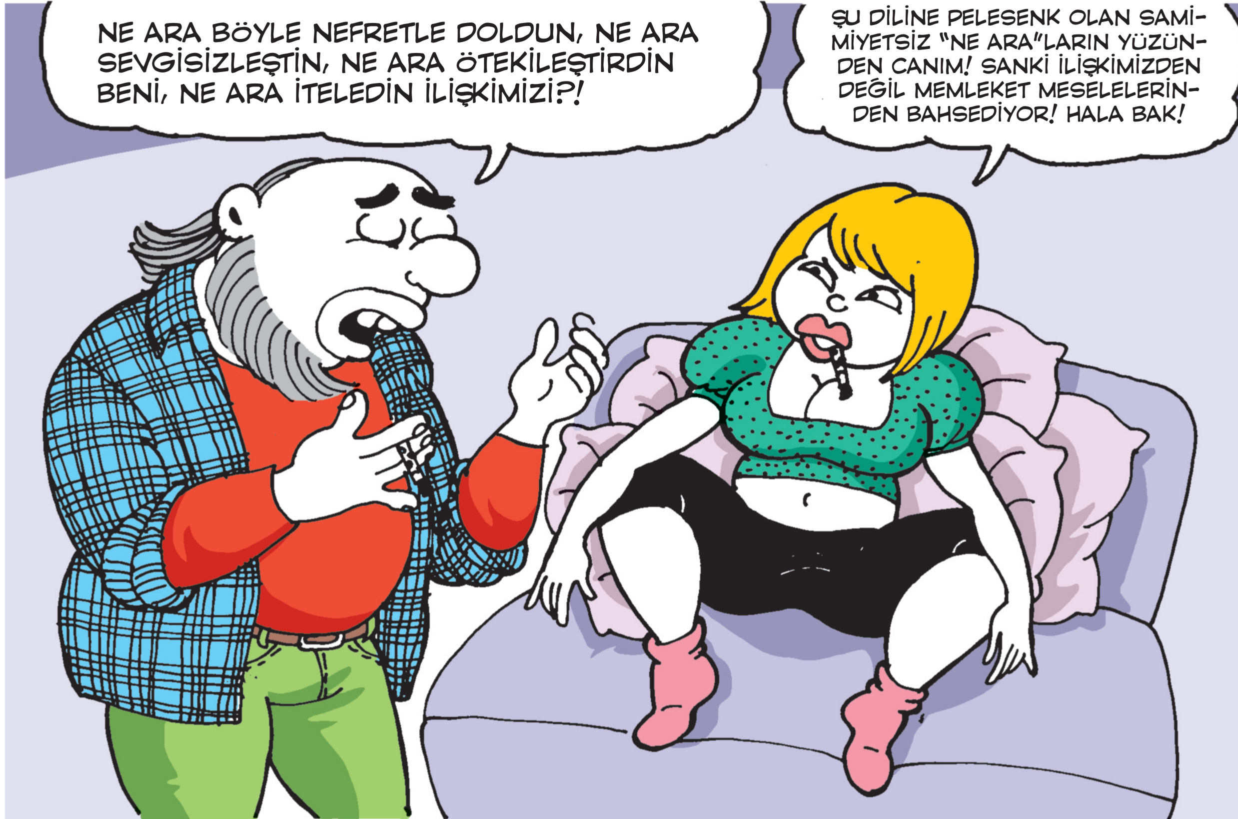
- Ağzındaki baklayı diyorum anne. Neyse o çıkar da açık açık konuşalım. Çünkü üstüme geliyosun bak. Anladığım kadarıyla benle kutuplaştığın bir konu var, neyse artık o, onu söylersen; palmiyeyi, diyeti, zeytin rengini, istenmeyen tüyleri felan atlamış oluruz.

- Peki tamam uzatmıyım kitap fuarına gidemezsin Sıdıka. Gene kasım ayı geldi dayandı. Mart kedisi gibi kızışıp her kasım ayında illa "Ben kitap fuarına gidicem, bütün kitaplar indirimli, tüm yayıncılar bir aradayken, en azından bir gezip bakınmak istiyorum" diye dört dönüyosun. Temincek kendin söyledin ülke barut fıçısı gibi. Fazla kitap okumak zaten matah bi şey değil, bi de fuara gidicam diye tee İstanbul'un öbür ucuna kadar rikse atma kızım kendini. Otobüste piçaklanırsın, durakta kutuplaşırsın, üst geçitte istenmiyen tüyleri isteyenler saldırıp zorla bıyık takmağa çalışırlar... Şu olur, bu olur... Bak kaç gün önceden uyarıyorum; sakın ha, kitap fuarı mevzuusu açma. Duydun beni, de mi Sıdıka?

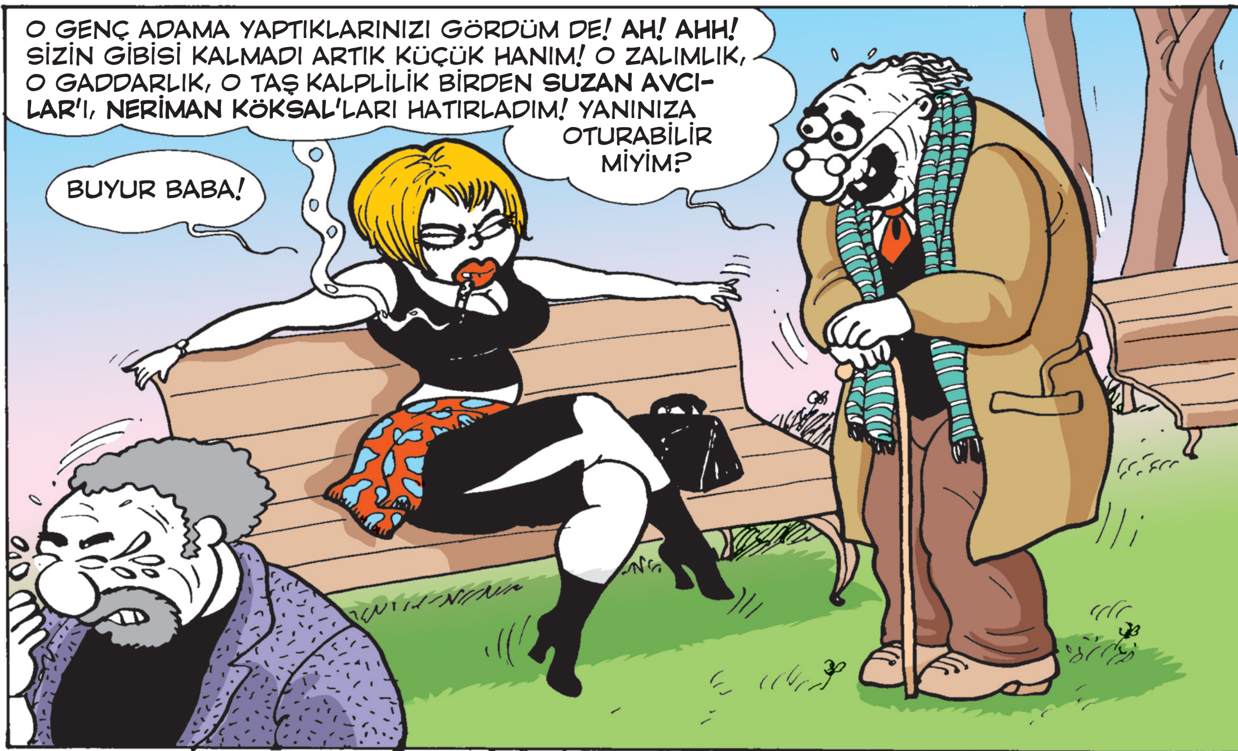
- Teflon tavada kestane yapma sezonu açıldı değil mi anneciğim?

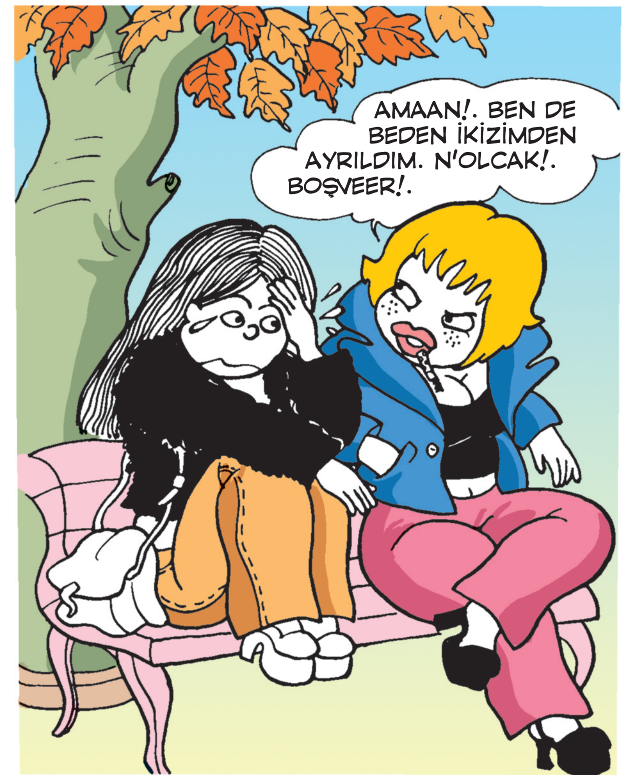
KÖTÜ KIZ

Ramize Erer

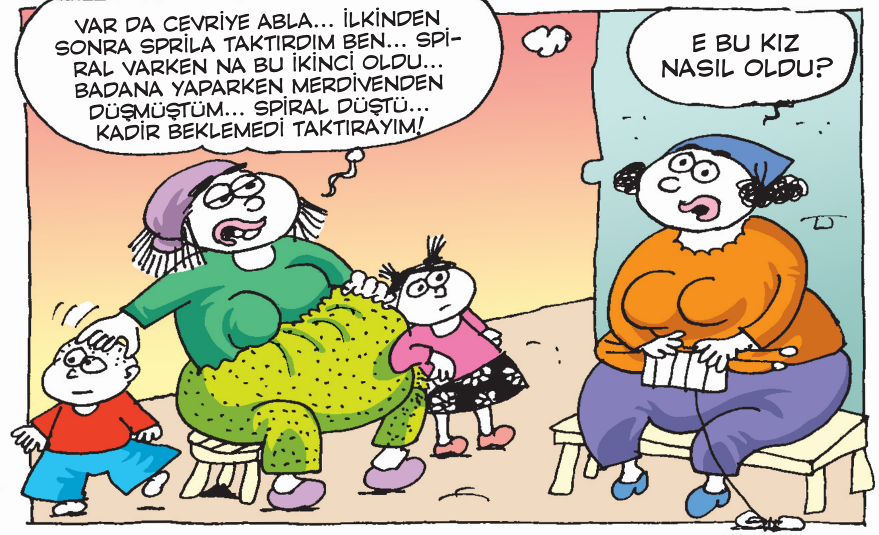

KONTROL...

feyhan güver

Zürafa mı? Kurt mu?

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

sengul@hablemitoglu.net

Zaman zaman danışanlarıma eğer çocukları ile ilgili bir sorun yaşadıklarını anlatırlarsa şunu öneririm; *"çocuğunuzla bir sohbet sırasında -...hayvanlar arasında yaşasaydık, anneni-babanı ya da kendini hangi hayvana benzetirdin"* diye bir soru yöneltin. Çünkü bu soruya çocukların yanıtları, bize aile yaşamlarından ip uçları verir. Bunlardan biri de çocuklar ile ebeveynleri arasında kurulan iletişim biçimidir. Geçtiğimiz günlerde bir danışanım, 3,5 yaşındaki kızının kendisini zürafaya benzettiğini söylediğinde, ki, bu çok fazla çocuk tarafından söylenmiyor. Bu yazının tamamını okuduğunuzda hem nedenini ve hem de esasında bunun ne denli üzücü olduğunu anlayacaksınız. Bütün bu düşüncelerle bu ay, çocuklarımızla konuşma, iletişim kurma biçimimize biraz değinmek istedim. Boyu ve boynu uzun olan zürafanın daha geniş ve kapsayıcı bir görme alanı vardır. Zürafa hayvanlar arasında en büyük kalpli olandır. Kalbinin ağırlığı 12 kg.dır. Ve hiç bir hayvanın önündeki yiyeceğe ortak değildir. Hayvanlardan ve yaşamlarından öğrenecek çok şey var, özellikle de çocuklarımızı yetiştirirken. Söze bununla ilgili bir masaldan başlamak isterim.

Bir hayvanat bahçesinde büyük ve güçlü bir kurt varmış. Kurtlar sürüsünün lideri... Lideri ama, diğer tüm kurtlar hem ondan çok korkarlar, hem de fazla yakın olmamaya çalışırlarmış. Çünkü sürekli diğerlerinin canlarını yakıp, onları yargılıyarak, eleştirir, küçük görüp kızarmış. Dahası durmadan hırlar, ısırıp, yaralarmış. Bunun için de hep yalnızmış, yalnızlık içinde yaşıyormuş. Bu durum giderek çok daha fazla canını sıkmaya başlamışken, bir kuş çıkagelmiş yanına. Kurta, *"neden hiç arkadaşın yok! yan taraftaki ağılda bir zürafa var ve onun bir çok arkadaşı var. Diğer hayvanlarla çok iyi geçiniyor. Herkes onu sevip, saygı gösteriyor"*. demiş.

Önce kuşun bu sözlerine kızan kurt, ardından zürafayı düşünmüş. *"Gidip ne yaptığını bir öğreneyim"* demiş. Utana, sıkıla, ezile-büzüle zürafanın yanına gitmiş. *"Hey zürafa, baksana demiş, bir şey soracağım sana"*.

Zürafa şaşıradursun, kurt, *"nasıl yapıyorsun? Yani bütün hayvanlarla nasıl iyi geçinip de, onların sevgi ve saygısını kazanıyorsun?"* diye sormuş. Zürafa biraz düşündükten sonra, kurtu şaşırtan bazı şeyler söylemiş: *"biliyor musun kurt, ben çok şanslıyım. Uzun bir boynum var ve bu uzun boynumla dünyaya yukarıdan bakabiliyorum. Onun için çoğu şeyi takip edebiliyorum. Başkalarına dünyayı başka açılardan açıklayabiliyorum. Hem yem yerken kimseyle de paylaşmam gerekmiyor, çünkü uzun boynumla onların ulaşamadıkları yerlerden yiyorum. Böylece hiç kavga etmiyorum. Benim aynı zamanda büyük bir kalbim var. Boynum uzun olduğu için başıma kan pompalamak için bu büyük kalbe ihtiyacım var. Kalbim ayrıca diğer hayvan arkadaşlarımı anlamama yardımcı oluyor. Onlara sevgiyle yaklaşıyorum. Bu nedenle de herkes beni seviyor ve benimle arkadaşlar"*

Çocukları ile iletişimde kurt dilini kullanan ebeveynler, zürafa dilini öğrenebilirler. Yaşamı ya da ebeveynlerin kendilerini değiştirmeleri neredeyse mümkün değildir.

Çatışma çözümünde etkili olan iletişim biçimine ***"zürafa dili"*** deniyor. Bir özelliği daha var zürafa dilinin; duyguları yansıtıyor ve kalbin dili. Çocukların gelişmesinin de en etkili yolu. Çocuklarımızla empatik (eş duyumlu) iletişim kurmamızı sağlıyor. Masal da olduğu gibi, kurt dilinin tam tersine bir konuşma şekli. Peki ya kurt dili? Kurt dili kalbin değil, kafanın dili. Savaşçı, agresif ve saldırgan bir dil. İletişimde karşısındakini manüple eden pek çok insan bu dili kullanıyor. Kurt dili, karşıdakini suçlayıcı, duyguya yer açmayan bir dil. Temelde, *"doğru olan benim, yanlış olan sensin"* ya da ***''ben akıllıyım-sen aptalsın''*** vurgusu vardır. Kurt dili, başkalarını yargılamak içindir. Amaç, çatışmaları çözümek değil, haklı çıkmaktır. Alaycı, kınayan ve hakarete dayanan yıkıcı eleştiri içerir. Uzlaşmayan, kestirip atan bir konuşma biçimidir.

Zürafa dili, algı, duygu ve istekleri yansıtır. Karşısındaki tarafından görülmeye, duyulmaya ve anlaşılmaya odaklanır. Ve aynı hassasiyetle başkalarını görme, duyma ve hissetme özeni vardır. Esasında zürafa dili, başta da söylediğim gibi tam bir duygu dilidir. Duyguları gizlemeden, barışçıl konuşmaktır. Kurulan cümlelerde, *''konuştuğumda beni anlayacağını biliyorum, ben de seni anlıyorum''* mesajı vardır.

Zürafa dilinde dikkati çeken özellikler:

1-Duygu, ihtiyaç ve istekleri net olarak açıklama

2-Duyguları algılama

3-Çatışma ve tartışmalardan sonra ilişkiyi ve diyaloğu sürdürme

4-Olayları ve sorunları açıklamayı isteme

5-Etkileşimi koruma ve sürdürme

Birbirinden bu kadar farklı bu iki iletişim biçimine dair başta anlattığım masala baktığımızda; masaldan altını çizmemiz gereken bazı dersler çıkarmak gerekiyor. Çocukları ile iletişimde kurt dilini kullanan ebeveynler, zürafa dilini öğrenebilirler. Yaşamı ya da ebeveynlerin kendilerini değiştirmeleri neredeyse mümkün değildir. Ancak tutum ve bakış açısını değiştirmek daha kolaydır. Öncelikle olaylara ve insanlara farklı açılardan, objektif bakabilmeyi başarmamız gerekiyor. Sevgi kalbe en uygun duygu. Öfke ve nefret duygularını kalplerimizden uzak tutalım. Kimsenin yaşam alanına, değerlerine, müdahale etmeyelim sınırlara özen gösterelim.

Zürafa Dili

"Bakıyorum da, bütün eşyalarını, okul çantanı odana yaymışsın. Ortalık çok dağınık görünüyor. Ve bu beni hem kızdırıyor hem de rahatsız ediyor. Arkadaşların gelmeden önce odanın temiz ve toplu olması ders çalışmanızı kolaylaştıracak. Yardımlaşırsak, paylaşarak toplarsak hem zamanı iyi kullanmış hem de kolayca hazırlanmış olursun...''

Kurt Dili

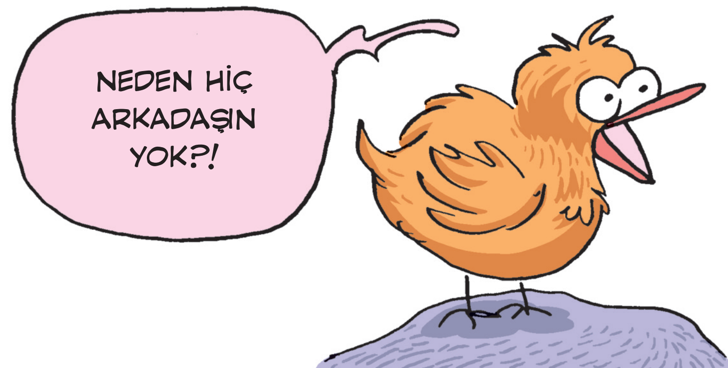
"Bu dağınıklığından bıktım. Bakıyorum da, bütün eşyalarını, okul çantanı odana dağıtmışsın. Bu dağınıklığa bir de arkadaşlarını çağırmışsın. Beni çok kızdırıyorsun. Söylediklerimi dinlemiyorsun. Kim bilir kaç kez sana bunu yapmamanı söyledim. Arkadaşların gelmeden önce hemen, odanı topla!..''

Veee, karar sizin anne babalar, zürafa mı kurt mu olmak istersiniz?

Sevgi ve saygılarımla...

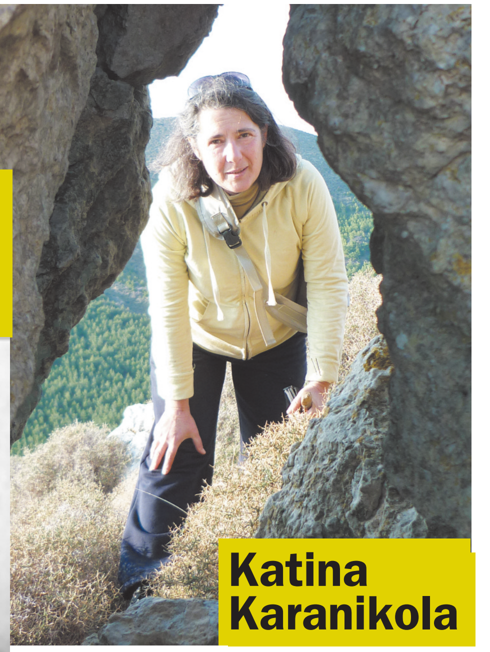
***Yararlanılan kaynak:**

Rosenberg, M. (2005). Raising Children Compassionately: Parenting the Nonviolent Communication Way. PuddleDancer Press. Encinitas.

MADAMLAR ÖLMEZ

Katina Karanikola

Rüşvetle atlatamadığımız tek olay ölümdür. Ölüm aşısı da bulunamadığından, er veya geç, can taşıyan her canlı toprakla kucaklaşacak, bitkileri tersinden görecektir. İster dünya lideri olsun ister gariban…Kimileri eceliyle kimileri başkasının acımasızlığıyla…Kimisi **"adam"** gibi kimisi **"madam"** gibi…

Ölümü dahi cinsiyet ve ırk meselesi yapan siz "adamlar" bizi rahat bırakın da bildiğimiz gibi ölelim. Zira madamlar ölmez. Tarihten, kitaplardan, yüreklerden silinmeyecek, korkusuzca ölüme giden, bunca madam varken…… Madamları yazmaya ne Bayan Yanı dergisi yeter nede Madam Yanı. Adam, madam ayırımı yapmadan inandıkları dava uğruna ölüme giden yürekli kadınlar…. Tarihte adını, izini bırakan madamlardan çok azını anmadan geçemeyeceğim…

Che'nin sevgili yoldaşı Tanya: Bolivya'da komünist isyancılarla birlikte çarpışan tek kadındı. Küba devriminden sonra Küba hükümetinde ve çeşitli Latin Amerika devrimci hareketlerinde önemli rol almış devrime koşulsuz sadakatiyle eşsizdi yeşil bereli genç kadın. Gerilla birliklerinde diğer yoldaşlarıyla aynı muameleyi görmekte ısrarcıydı. Kadın olduğu için özel bir muamele görmeyi reddeden Tanya yüz binlerce insanın yüreğinde yaşıyor..

Maria Beiku: " Nişan hediyem bir tüfekti" diyen Maria ikinci dünya savaşında Yunanistan'ı dış ülkelerin işgalinden kurtarmak, vatanın refah ve sükuneti, bağımsızlığı için cesurca savaşan madamlardan bir tanesiydi

Yugoslavyalı madam Miles Marin: Savaşçı ve sağlıkçı Miles savaştan sonra kendisini Yugoslavya'nın ders kitaplarında bularak ölümsüzleşen madam.

Lyudmila Pavlichenko: Nazi – Sovyet savaşında henüz yirmi dört yaşında olan Lyudmila ülkesi için Kara Kuvvetlerine gönüllü başvuran ilk kadınlardan.

Fransız Marina Ginesta. İspanya iç savaşın sembol militan madamı.

Birinci dünya savaşında ölümü göze alarak savaşan yüzlerce ABD'li, Paris'in kurtuluşu için mücadele veren sayısız Fransız madamlar, Türkan Saylanlar, direnişleri ve başarılarıyla dünyanın hayranlığını kazanan Rojavalı kadınlar, savaşlarda siz adamlara, benzin istasyonu gibi yirmi dört saat sağlık hizmeti veren hayatta kalmanızı sağlayan kadınlar… Savaşları siz adamlar karar verek, madamları da bataklığınıza sürüklediğiniz yetmedi vicdanınız acımadan, bağnazlığınızla, iftirayla, yalanlarla bodoslama girerek katlettiğiniz yüzlerce kadın… Sizler Tanrı değilsiniz eyyy "adamlar" Peygamber de değilsiniz… Sırf adam olduğunuzdan İllahi güce sahip olduğunuzu düşünerek mi kadınları öldürüyorsunuz, öldürtüyorsunuz. Aleksandrialı(İskenderiyeli) Hypatia'ya yaptığınız gibi…

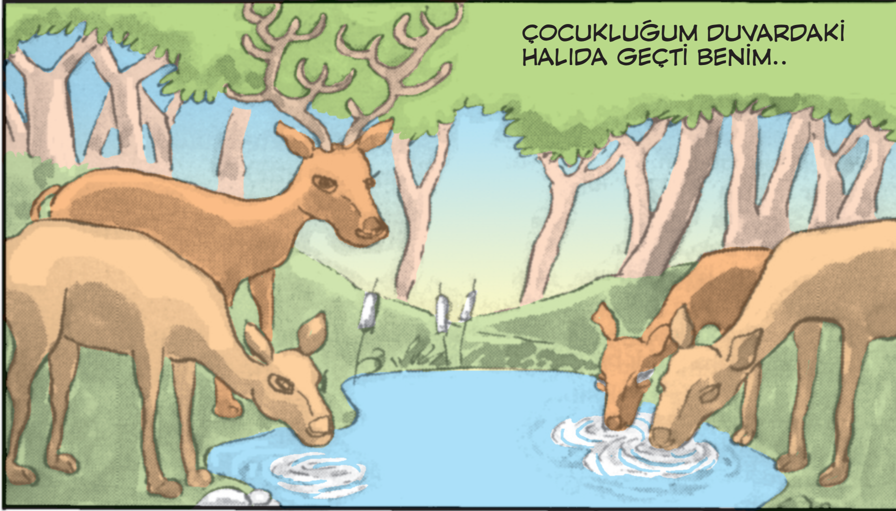
Hypatia, Aleksandria'da dünyanın dört bir yanından gelen öğrencilere matematik felsefe ve astronomi dersleri verdiği dönemde Hristiyanlık resmi din olarak kabul edildi. Hypatia, dört yüzlü yıllarda, dünyanın yuvarlak olduğunu söyleyecek kadar bilgili. Hypatia'nın bilgeliğine tahammül edemeyen, kendi cahilliklerinden korkan Başpiskopos Kirilos ve etrafındaki "adamlar" Hypatia'yı hedef aldılar. Pazar ayininde papazın yaptığı konuşmadan sonra ayinden çıkan öfkeli insan kalabalığı soluğunu Hypatia' nın evinde aldı. Önce saçından sürüklendi, çırılçıplak soyularak taşlandı, derisi yüzüldü, etleri koparıldı, yakıldı. Yıl, dört yüz on beş…Hypatia olayından asırlar geçmesine rağmen siz adamlar ister Müslüman olun ister gavur kafanızdaki kadın düşmanlığını hala söküp atamadınız. Bir yerden, yırtık dondan fırlar gibi fırlıyor. Geçen yıl bir Hypatia olayı da Afganistan'da yaşattınız. Kesesini doldurmak için küçük kağıt parçalarına dua yazıp ilaç gibi satan molla ile tartışma cesaretini göstermişti Ferkhunda adlı öğretmen. Molla "bu kadın kuran yaktı" iftirasıyla ortalığı velveleye verdi. Farkhunda "ben Müslüman'ım, Müslüman kuran yakmaz" diye feryat ettiyse taşlar ve sopalarla dövüldü, yerlerde sürüklendi, çatıdan atıldı, arabayla çiğnendi, benzinle yakıldı siz tanrıya inanan adamlar tarafından. Hypatia olayının üzerinden bin altı yüz sene geçse de siz adamların zekasında bin altı yüz salise dahi geçmedi. Adam sanarak, bunca katliamı adına yaptığınız kişi ya madam olarak karşınıza çıkarsa? Hesabını vermek hiç kolay olmayacak eyyy adamlar! Kandırıldık diyerek mi kandıracaksınız? Büyükten küçüğüne kadar üç maymunu oynamakta lidersiniz. Ocak ayına seksen yaşında ölen madam Conception Piccioto Beyaz sarayın karşında kurduğu plastikten baraka da, zincire vurulmuş esir gibi, otuz yılı aşkın bir süre Amerika'yı yöneten adamlara seslendi. Amerika tarihine "en uzun süreli siyasi eylem" olarak geçecek bu eylemi silahların susması için yaptı madam Piccioto. Elde yazdığı pankartlarında **"dudaklarımı okuyun; başka savaşlara hayır"** diyen madam, kalbin olduğu yerde kaya parçası olan, beş başkan gördü lakin kendisini hiç biri görmedi… Beyaz sarayı yöneten adam değil de madam olsaydı madam Piccioto'yu görür dudaklarını okumayı bilirdi belki de…

Size söyleyecek tek sözüm **"adam gibi ölüyorsanız madamların sayesindedir."**

GEÇMİŞE SIĞIN AKLINI KORU!

GÜRAY BAYAR

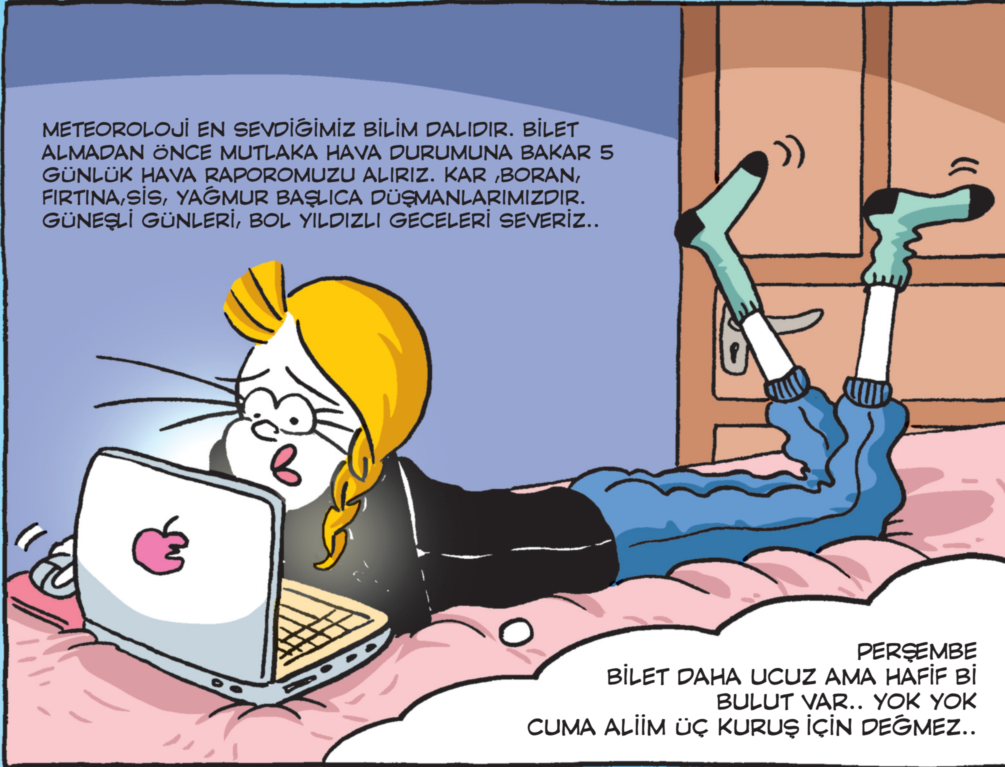

AMA GELECEKTEN UMUT KESME...

DURDURUN UÇAĞI İNECEK VAR!!

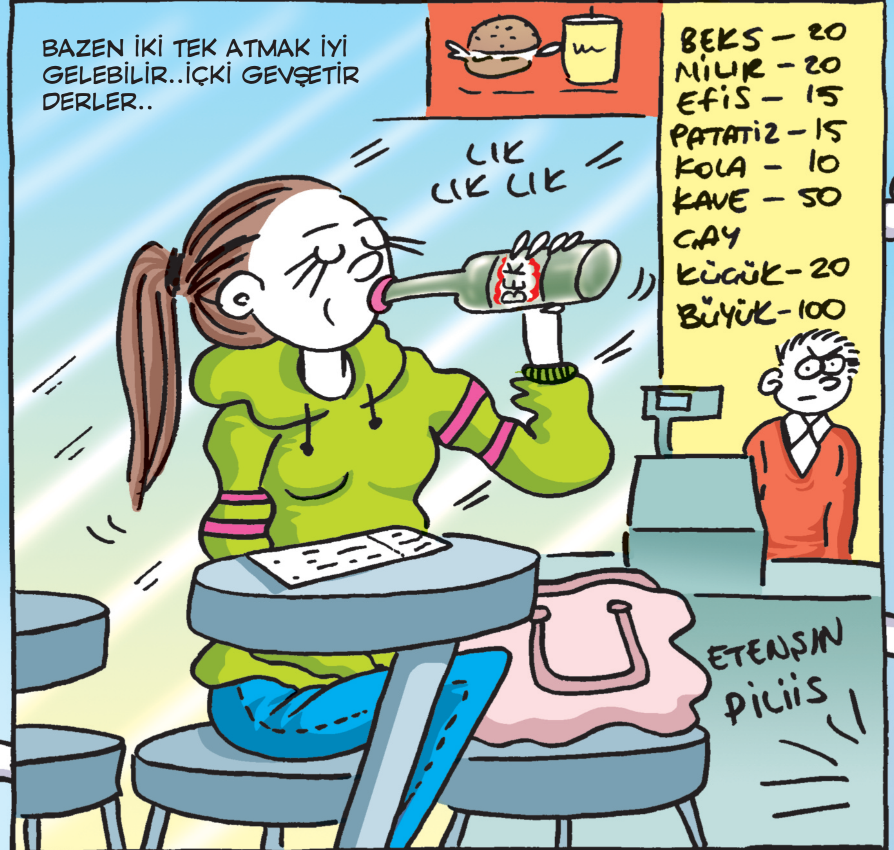
SEVGİLİ
OKUR, KAPTAN KARİKATÜRİSTİNİZ
KONUŞUYOR..UÇAK YOLCULARI 3'E
AYRILIR. KORKMAYANLAR, KORKUP ASLA
BİNMEYENLER VE KORKTUĞU HALDE BİNENLER..BU ÖYKÜDE
SİZLERE BENİM DE DAHİL OLDUĞUM, KORKTUĞU HALDE BİNEN, TIPKI HEM
AĞLAYIP HEM GİDEN BİR GELİN GİBİ BULUTLAR ARASINDA SÜZÜLEN YOLCU TİPİNİ
TANITIYORUM..KEMERLERİNİ BAĞLA VEE BAŞLA..

BAZEN BÜYÜK KONUŞURUZ..

KONUŞUUUUR, KONUŞUURUUUUZ....

GEÇİCİ SAĞIRLIK YAŞAYABİLİRİZ..İDARE EDİN...

SURATTAN KARAKTER TAHLİLİ YAPARIZ..

İpek

Çağdaş Resim Çalışmalarını Başlatan İlk Kadın Ressam: "Mihri Müşfik"

Özlem Özdemir

info@ozlemozdemir.net / twitter: @ozlemozdemir

Bu ay size; bir paşanın kızı olarak dünyaya gelmiş, Roma ve Paris'te sanat eğitimi görmüş, Atatürk'ün portresini ilk yapan kadın olmuş, Papa'nın poz verdiği ilk kadın ressam ve döneminin cesur kadınlarından birinin hikâyesini aktaracağım. Türkiye'de çağdaş resim sanatını başlatan ilk kadın olarak alanının öncüsü Mihri Müşfik'in hikâyesini...

Mihri Müşfik (Mihri Rasim), Askeri Tıbbiye'nin ünlü hocalarından Çerkez Mehmet Rasim Paşa'nın kızıdır. Annesi Fatma Neşedil Hanım Kafkasya göçmeni bir aileden gelmektedir. 1886'da İstanbul Moda'da Rasim Paşa Konağı'nda dünyaya gelen, Avrupai bir eğitim gören Mihri Hanım edebiyat, musiki ve resimle ilgilenir. Resim ilgisi daha ağır basınca ailesi kızlarına ikinci Abdülhamit'in himayesindeki saray ressamı Zonaro'dan Beşiktaş'taki atölyesinde resim dersleri aldırırlar. Mihri Müşfik böylece, çağdaş resim hakkında belli bir donanım kazanır ve Türkiye'de çağdaş resim çalışmalarını başlatan ilk kadın ressam unvanını alır.

Müziğe de ilgi duyan Mihri Müşfik, Avrupa'dan İstanbul'a gelen müzisyenleri, özellikle operaları ilgiyle izler. 17 yaşındayken dinlemeye gittiği opera ve batı müziği dinletilerinden birinde tanıştığı İtalyan kökenli müzik şefiyle flört eder ve peşinden Roma'ya kaçar. Ancak bu ilişki sürmez ve o da sanat dünyasının merkezi sayılan Paris'e geçer. Burada kiraladığı yeri hem ev hem atölye olarak kullanmaya başlar. Portre ve figür ağırlıklı resim yapan Mihri Müşfik, yaptığı portreleri satarak geçimini sağlar. Geliri yetmeyince evin bir odasını kiraya verir. Kiracılarından biri olan ve Sorbonne Üniversitesi'nde siyasal bilimler öğrenimi gören Bursalı Selami Paşa'nın oğlu Müşfik Bey ile flört etmeye başlar, kısa bir süre sonra da evlenirler. Böylece sanat dünyasında bilinen adı "Mihri Müşfik Hanım" olur. İtalya ve Fransa'da yaşadığı dönemlerde sanat okullarında ve özel atölyelerde öğrenim görür. Batı'da çağdaş resim akımlarını yakından takip eder. Özellikle portrelerde, yaşadığı dönemin akımları olan kübizmin ve ekspresyonizmin etkileri görülür. İyi bir portre ressamı olan Mihri Müşfik, portre ve otoportrelerini ağırlıklı olarak dışavurumcu bir anlayışla yapar.

Sayısız kadın ressam yetiştiren ve yol açan bir kadın

Paris'te görevi gereği bulunan, dönemin Maliye Nazır'ı Cavit Bey ile bir davette tanışırlar. Cavit Bey, 1913 yılında İnas (kız) Sanayi-i Nefise'nin kurulmasında ondan yararlanılmasını önerir. Bunun üzerine İstanbul'a çağırılır. 1914 yılında açılan okulda öğretmenlik yapar. Matematikçi Salih Zeki Bey'den sonra Ömer Adil Bey ile birlikte okulun müdürlüğüne getirilir. İnas Sanayi-i Nefise'nin ilk kadın yöneticisi olan Mihri Hanım, kızları açık havada resim yapmaya modelden çalışmaya ve kadın ressamları ilk kez toplu bir sergi açmaya teşvik eder. Yetişmesinde katkısı olan kadın ressamlarımızdan bazıları Nazlı Ecevit, Aliye Berger, Fahrinüsa Zeyd gibi ünlü isimlerdir...

Tevfik Fikret'in maskını yapar ve bu Türkiye'de yapılan ilk masktır

Başta da yazdığım gibi, döneminin cesur kadınlarındandır. Batılı kadınlar gibi erkeklerle aynı ortamlarda, içkili toplantılara katılır. Osmanlı'nın son dönemindeki entelektüel ortamlarda bulunur, sanat söyleşilerinde yer alır. İbrahim Çallı, Hikmet Onat, Fikret Adil, Namık İsmail ve daha pek çokları yakın dostudur... Tevfik Fikret ile de dost olur. Batılılaşma döneminde yoğun bir biçimde görülen Fransız etkilerinin edebiyat kısmını Edebiyat-ı Cedide Şairleri oluştururken, Mihri Müşfik Hanım da onların yazdıklarını resimleyerek bir "Edebiyat-ı Cedide Resmi" yaratır. Edebiyat-ı Cedideciler'in portrelerini yaptığı da bilinen sanatçı, 1915 yılında, Tevfik Fikret'in ölümü üzerine, yüzünün kalıbını alarak heykelini yapar. Bu Türkiye'de yapılan ilk mask çalışmasıdır! Bu mask Aşiyan Müzesi'nde sergilenmektedir.

Mustafa Kemal'in ilk portresini yapan ressam

1919 yılında İtalya'ya gider. Bu ani gidişinin nedeninin İttihat ve Terakki Cemiyeti mensuplarıyla olan yakın ilişkilerinin olduğu sanılıyor. Bir yıl sonra İtalya'dan geri döndüğünde, iki yıl daha İnas Sanayi-i Nefise'de ders verir. Bu arada Müşfik Bey ile olan evliliğini de bitirir. Mihri Hanım, 1922 yılında Yunan ordusunun denize dökülmesinin ardından Mustafa Kemal'i mareşal üniformasıyla ayakta canlandıran yaklaşık 3m yüksekliğinde bir portresini yapar ve Çankaya Köşkü'ne götürerek kendisine sunar. Bu, Cumhuriyetin ilanından sonra bir Türk ve kadın ressam tarafından yapılan ilk Atatürk portesidir! Daha sonra Yugoslav Kralı Alexander hatırasına Yugoslavya'ya hediye edilen bu tablo, II. Dünya Savaşı sırasında Belgrad Sarayı'nın tahrip olması sonucu kaybolur ve ancak 1990'larda bulunur.

Özellikle portrelerde, yaşadığı dönemin akımları olan kübizmin ve ekspresyonizmin etkileri görülür. İyi bir portre ressamı olan Mihri Müşfik, portre ve otoportrelerini ağırlıklı olarak dışavurumcu bir anlayışla yapar.

Papa'nın başka dinden poz verdiği ilk kadın

1922 sonunda tekrar İtalya'ya döner. Mihri Müşfik, Roma ve Paris'te pek çok ressam ve edebiyatçı ile dost olmuştur. Bunlardan biri de İtalyan şair Gabriel d'Annunzio'dur. Onun aracılığı ile Papa'nın portresini yapar ve bir klisenin fresklerinin onarımında çalışır. Böylece Vatikan'da ilk kez bir Papa, başka dinden bir kadın ressama poz vermiştir! Bu tablo Vatikan Müzesi'ndedir.

İtalya'dan sonra Paris'e geçen Mihri Hanım'ın bu dönemde "*Çingene*" isimli tablosu Louvre Müzesi'ne kabul edilir. (Eserin bir kopyası İstanbul Resim ve Heykel Müzesi'ndedir.) Kız kardeşi Enise Salih Hanım'ın eşinden ayrılarak İsviçre'de Bale Sanatoryumu'nda ölmesi, arkasından da ilk resim dersini verdiği yeğeni Hale Asaf'ın 1938 yılında Paris'te kanserden ölmesinden sonra, Paris'te daha fazla oturamaz. Ülkesinde de kendine yöneltilen baskıcı tutumundan dolayı Amerika'da yaşamaya karar verir. Bir süre New York, Washington, Chicago'da üniversitelerde konuk resim profesörlüğü yapar ve zengin Amerikan ailelerine özel dersler vererek geçimini sağlar. Fakat yaşlılığı yoksulluk ve zorluklar içinde geçer. 1954 yılında Amerika'da ölür ve Kimsesizler Mezarlığı'na gömülür...

Böyle önemli işler başarmış bir kadının yokluk içinde ve yalnız ölmesi ne kadar üzücü... Hayatını araştırırken, hakkında bilmediğimiz ne kadar çok şey olduğunu fark ettim. Adını bile bilmeyenlerin olabileceği gibi... Oysa onun gibi öncü sanatçıların, tam tersi nesilden nesile aktarılması, gururla adlarının yaşatılması gerekirdi. Ama ne yazık ki, ülkemiz değer bilme konusunda pek hevesli değildir! En azından Selim İleri, 1998 yılında onun anısına Mihri Rasim, Ölü bir Kelebek adlı bir oyun yazmış. Anısını yaşatmak amacıyla Nilgün Sarp tarafından 2005 yılında İstanbul Kadın Ressamlar Derneği kurulmuş. Sarp, ayrıca hayatını "Bir Osmanlı Prensesi Ressam Mihri Müşfik" adıyla bir kitaba aktarmış. Dilerim, bu yazı da yaptıkları ve adı yaşasın diye minik bir hatırlatma olsun...

BEZGİN BEKİR

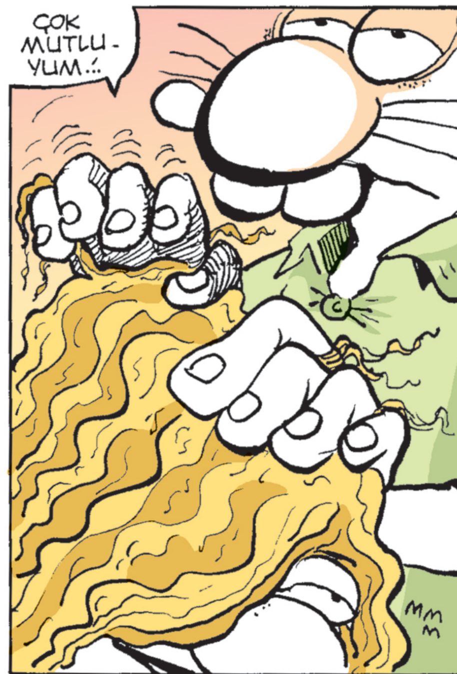
TUNÇAY AKGÜN

Dr. Gökçen Erdoğan

PEMBİK GELİNLERE ÖZGÜRLÜK

Pembik geberik gelinler, öyle mi? Her halta kurdele bağlayıp dalga geçişleriniz bittiyse sıra bende. Çünkü intikam soğuk yenen bir yemek mi bilmiyorum ama vicdan sıcacık tutulması gereken bir şey.

Bu ülkede pek çok kadın, kendine ait bir evi geçtim, bir odası ya da yatağı olmadan büyüyor. Bu da özel alanlarının olmaması ve hayallerinin sürekli ertelenmesi anlamına geliyor. Eşyalara anlam yüklemek belki de bundan, bilemeyiz.

Bu ülkede pek çok kadın, hayata pembe gözlüklerle bakmak isterken griye açılan pencerelerden çıplak gözle bakıyor. Her ay sonu iki yakasını bir araya getirmeye çalışan emekçi babalarla kendi halinde annelerin kızları. Kutu gibi bir eve yeni pencereler açmak istiyor olamazlar mı dersiniz?

Bu ülkede pek çok kadın, evliliğini sevgi üzerine, aşk üzerine kursa dahi en çok içine doğduğu yaşamdan kurtulduğu için seviniyor elde olmadan. Kazandığı parayı kendilne de ayırabileceği, hakaret ve şiddet görmeyeceği bir yaşam için.

Bu ülkede pek çok kadın, filmlerde, çizgi filmlerde, masallarda, kitaplarda gördüğü, duyduğu evlerin içinde hayal ediyor kendini yıllar boyu. Bir gün diyor belki bir gün oluveririm ben de içinde. Olunca prenses gibi hissetmesi bundan belki de.

Bu ülkede pek çok kadın, sırf diğerleri kadar iyi eğitim alamadı ya da elegan zevkleri yok diye (kime göre, neye göre) aşağılanıyor durmaksızın. Özgürlük çığırtkanlıkları tarafından saygısızlık ediliyor özgürlüğüne.

Bu ülkede pek çok kadın, mükemmel bir yaşam sürse de yeni yaşamını pespembe kılmak istiyor. Komik bulunan sunumlar yapmak, süslü sofralar kurmak istiyor. Paşa gönlü istiyor. Davetlisi değilseniz size ne?

Bu ülkede pek çok kadın, kendi keyfinin kahyası. Sırf canı öyle istiyor diye pembeye boyuyor evini, eşyalarını pembeden seçiyor, kocasına pembe bir 'kuku' sunuyor, kime ne?

Bu ülkede pek çok kadın, çok sıkıldı sizin sahtekarlığınızdan. Ben de dahil. Bu ülkede pek çok kadın size katılmak zorunda değil. Bu ülkede pek çok kadın, sizinle aynı zevklere sahip olmak zorunda değil.

Bu ülkede hiçbir kadın, bir diğerinin özgürlük sınırını aşmadığı sürece, kimseye hesap vermek zorunda değil. Bu ülkede hiçbir kadın, bir başkası tarafından yargılanmayı hak ediyor değil.

Bu ülkede hiçbir kadın sizin torna tezgahınızdan geçmek zorunda değil.

Karşınıza kurdeleyle bağlanmış bir dilim kek gelirse kurdeleyi açın, keki yiyin. Beğenirseniz ellerine sağlık deyin, beğenmezseniz de deyin, nezakettendir.

Kendinizle aynı ayarda görmediğiniz hemcinslerinizin, karşı cinslerinizin hayatlarına girmeyin, alanlarını terk edin, arzu etmezseniz alanınızın dışına itin. Ama o hoyrat, o ikiyüzlü sesinizi kesin. Ya özgürlük, ya özgürlük! Başka türlüsü mümkün değil. Bir olup kopardığınız yaygaraya değmez. Daha mühim işlerle ilgilenin.

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Amerikan Dijital Mizah Dergisi The Nib'in Editörü:

Eleri Harris "Amerikan Rüyası Öldü!"

LeMan olarak daha önce Meksika'nın en ünlü karikatür dergisi El Chamuco ve meşhur İspanyol karikatür mecmuası El Jueves ile karşılıklı dostluk ilişkileri kurmuş ve karşılıklı röportajlar yapmıştık. Ayrıca Latin Amerika'dan bağımsız çizerlerle de dostluğumuz olmuştu. Bu sefer yüzümüzü ABD'ye, yılların "büyük düşman"ına çevirelim ve ABD'nin alternatif mizah kütlürüne bir bakalım dedik.

Alternatif mizah mecmuası The Nib, Amerika'daki pek çok yayının aksine, dünyada olup bitenlerle de ilgilenen, dünyanın çeşitli yerlerinden karikatüristlerle ortak çalışmalar yapan ve çağımıza yön veren önemli olayları okuyucularına ulaştıran bir yayın. Bu bağlamda, 15 Temmuzdan sonra gerçekleşen demokrasi nöbetleri sırasında LeMan binasının önünde toplananların tehlikeli kalkışmasından sonra bize ulaşmış ve geçmiş olsun dileklerini iletmiştiler. Biz de kayıt cihazını The Nib'e çevirmekten ve The Nib'in yardımcı genel yayın yönetmeni Eleri Harris ile derinlikli bir sohbet yapmaktan geri durmadık.

Eleri Harris; hem bir gazeteci, hem karikatür çiziyor, hem de The Nib'in yardımcı genel yayın yönetmenliğini yapıyor. Aynı zamanda kendini bir "eko savaşçı" olarak tanımlıyor. The Nib için daha çok politik ve tarihi konularla ilgileniyor. Çizgi röportajlar, çizgi haberler hazırlıyor. Eğitimini Centre for Cartoon Studies in Vermont'ta yapmış olan Eleri'nin orijinal çizgileri ve hazırladığı işler, şimdiye kadar hem yazılı basında, hem de online mecrada ve hem Amerika'da, hem de Avustralya'da yer aldı. Çünkü Eleri Harris, hem Amerika, hem de Avustralya vatandaşı. Dolayısıyla Amerikan kültürüne hem içeriden, hem de dışarıdan bakış atabiliyor.

Eleri'yle Amerika'da politik karikatürcülüğün tarihçesinden Donald Trump'a, Amerikan rüyasından Amerikalıların mizah anlayışına, Amerika'da son yıllarda patlak veren toplumsal farklılaşma ve bu farklılaşmanın doğurduğu toplumsal hareketlere ve de Türkiye'nin oradan nasıl göründüğüne dair pek çok konuda konuştuk. Eleri, hiçbir sorundan rahatsızlık duymadı ve hepsine son derece içten ve açık cevaplar verdi. Böylece bir kez daha gördük ki; ülkelerin ortak bir ruhu vardı, ama herkes her zaman için aynı değildi...

Türkiye'de mizah dergiciliğinin çok köklü bir tarihi var. Amerika'da da öyle midir?

Eskiden pek çok farklı karikatür yayınlayan Puck gibi birkaç genel mizah dergisi vardı. Ama Amerika'da mizah dergisi deyince insanlar genellikle MAD Dergisini ve National Lampoon'u düşünüyorlar. MAD'in çok önemli bir geçmişi var. Amerika'nın en iyi karikatürcülerinin işleri MAD'de yayınlanmıştır. Ama politik karikatür dendiğinde, Amerika'da işler genelde gazete karikatürleri ile sınırlı kalıyor. Amerika'nın mizah dergiciliğinden çok, gazete karikatürcülüğü olarak zengin bir tarihi vardır. Ancak maalesef internet çağı bunu da kökten değiştirdi. Gazeteler düşündürücü bir hızla bir biri ardına kapanıyor. Kapanmayanlarsa ekonomik olarak zor ayakta duruyorlar ve karikatüristlerini tutmakta zorlanıyorlar. Burada devreye, geleneksel gazete karikatürcülüğüne alternatif bir yayıncı olarak The Nib giriyor.

Politik karikatür dendiğinde, Amerika'da işler genelde gazete karikatürleri ile sınırlı kalıyor.

Aslen bir internet sitesi olduğumuzdan, çok az basılı işimiz bulunuyor. "Eat More Comics" adlı bir antoloji ve Demokratların Haziranda yapılan kongresinde yayınlanmak üzere bir gazete. Ama bence The Nib, Amerika'da politik karikatürcülüğün geleceğini temsil ediyor. Aslen daha büyük bir medya organizasyonunun bir parçası, ama dijital medya içeriği üzerine yoğunlaşmış bir mizah oluşumu. İnsanlar artık gazete satın almıyorlar. Karikatürleri ve haberleri online olarak okuyorlar.

Amerika'da sosyalist olmak

Dünyanın çeşitli yerlerinde, buna Türkiye de dahil, mizah genellikle sol kanadın meşguliyeti oldu hep. Solcular, sosyal demokratlar, sosyalistler ya da genel olarak düzen muhaliflerinin yapmaktan keyif aldığı bir işti. Amerika'da politik karikatüristler ne kadar muhalif ve bir sol mizahtan bahsedilebilir mi?

Politik karikatürler genellikle yönetici sınıfı, politikacıları, liderleri ve diğer güç sahiplerini eleştiriyorlar. Editörel karikatür, eşyanın tabiatı gereği muhalif olarak tarif edilebilir. Amerika, son dönemde gerçek anlamda sol kanat olarak tarif edilebilecek bir hükümete sahip değil. Bu nedenle, hükümetin politikalarını sorguladığından ya da muhalefet ettiğinden, karikatüristlerin işlerinin sola eğilimli olduğu söylenebilir. Ama pek çok karikatürist kendini sol görüşlü olarak tanımlamayacaktır. Hatta pek çoğu işlerinin solcu ya da sağcı olmakla bir alakası olmadığını, daha çok eleştirel bir bakış açısı getirmek olduğunu belirtecektir. Zaten Amerika'da sosyalist olduğunu söylemek pek de popüler bir şey değildir!

Peki The Nib?

The Nib online bir yayın olduğundan, biz genellikle Amerika içindeki meselelere ya da Amerikalıları ilgilendiren konulara eğiliyoruz. Aynı zamanda dünyanın çeşitli ülkelerinden çizerlerle işbirlikleri de yapıyoruz.

Şimdiye kadar Güney Kore, Birleşik Krallık, Avustralya, Kanada, Hong Kong ve Malezya gibi ülkelerden sanatçıların işlerini yayınladık. Öte yandan çok çeşitli çizgi işler yayınlıyoruz; politik karikatürler, çizgi roman gazeteciliği ve genel espriler. Genellikle okuyucularımızın ufkunu genişletecek gündem ve sosyal açıdan önemli karikatürlerle ya da onları güldürecek işlerle ilgileniyoruz.

Genel yayın yönetmenimiz Matt Bors, "The Nib; çizgi yayıncılığın ne olduğunu yeniden düşündürecek komik çizgi romanlar, politik karikatürler, ciddi bir üslupla ele alınmış gazetecilik işleri ve inanılmaz bireysel hikayeler yayınlıyor. Biz hem ciddi, hem de komiğiz. Pulitzer kazanmış sanatçıların işlerini de yayınlıyoruz, hiç tanınmamış kişilerin de. Hepsi kaliteli, sıfır çöp işler bunlar.

The Nib saygısız, yıkıcı, hicvedici, yaratıcı ve kışkırtıcı. İnsanların zihinlerini değiştiriyor, onları eğlendiriyor ve meselelere yeni bir ışıkta bakmalarını sağlıyoruz. Bu dünyada hiç de komik olmayan, ama devam edebilmek için gülmek zorunda olduğumuz şeylere gülmeye zorluyoruz." diyor. Bu çok doğru bir tanım.

Amerika'da bir tabu olarak Charlie Hebdo karikatürleri

Amerika'da karikatüristlerin eleştirisini yapamadığı tabu konular var mı? The Nib olarak, bu tanımın içine her türlü "kışkırtıcı" işi yayınlamayı da dahil edebiliyor musunuz?

Tabular her zaman vardır. Ama bunların daha çok bilinçaltıyla ve mizahın kültürel anlayışıyla ilgili olduğunu düşünüyorum. Bir kültür için çok komik olan bir şey, başka bir kültürde hiç de o kadar komik olmayabilir. Örneğin Charlie Hebdo saldırısı gerçekleştiğinde, saldırıya uğrayan karikatüristler için Amerika'nın çizgi romancı ve karikatürist camiasında çok fazla üzüntü ve öfke vardı. Ancak Charlie Hebdo'ya saldırıya sebep olan karikatürler, Amerika'da yayınlanamazdı. Tamamıyla uygunsuz bulunur ve hiç komik bulunmazlardı.

Amerika'da sosyalist olduğunu söylemek pek de popüler bir şey değildir!

Peki çizerler tutuklanırlar mıydı? Amerika'da tarihi boyunca hiç karikatürist tutuklandı mı?

Amerika'da politik karikatürcülük, koloni dönemine kadar gidiyor. Amerikan tarihinde politik karikatürün belki de en ünlü örneği, kurucu meclis üyelerinden (founding fathers) Benjamin Franklin'in 1754'te çizdiği "Join or Die" (katıl ya da öl) karikatürüdür. Yani aslında editörel karikatür geleneği oldukça eskidir. Ancak Amerika'da seks ya da şiddet, politikadan daha tartışmalıdır ve daha sakıncalı bulunmuştur.

Tutuklama oldu denilemez, ama 1950'lerde çizgi romancılara müstehcenlik hususunda pek çok dava açıldı. Bir dönem çizgi roman yayınlamak son derece zor bir hal aldı. Bunun üzerine Yasal Çizgi Roman Koruma Fonu (Comic Book Legal Defence Fund) kuruldu ve 1980'lerden beri davalarla muhattap olmak durumunda kalan çizerlere yardımcı oluyorlar.

İfade özgürlüğü sebebiyle, bir karikatürde aslında bir politikacı hakkında istediğini söyleyebilirsin. Eğer bir espriyse, karikatüristlere dava açmak gerçekten zordur. Ama eş vatandaşı olduğum Avustralya'da örneğin öyle değildir. Avustralya'da çok sıkı hakaret yasaları bulunur ve hakaret davaları açmak çok kolaydır.

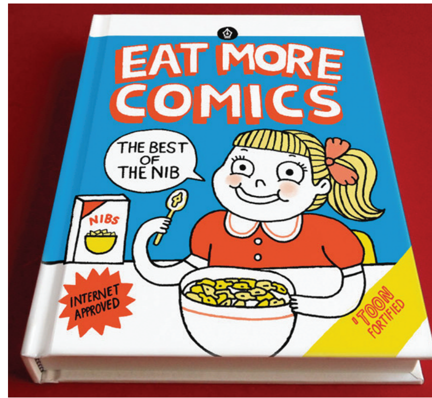
"Marvel ve DC'nin gölgesinde

Amerika, Marvel ve DC gibi çizgi roman devlerinin de ana vatanı. Bu şirketler sadece çizgi alanını değil, Hollywood'u bile yönetiyorlar. Bu çizgi roman devlerinin gölgesinde kaldığınızı, ya da onlar tarafından baskılandığınızı, okuyucunun bölündüğünü düşünüyor musunuz?

Hiç de değil. Onların çizgi roman alanı, bizden çok uzak. Marvel ve DC, politik karikatürler, anı ya da çizgi roman gazeteciliği yapmıyorlar. Bizim bazı katılımcılarımız, grafik roman ve karikatür kolleksiyonları yayınlayan bağımsız çizgi roman sanatçıları. Ama şimdiye kadar ana akım çizgi roman şirketleri ile iş yapmış çok az isimle çalıştık. Ron Wimberly onlardan biri ve tüm çalışmaları, özellikle de "Lighten Up" harikadır! İnsanlar bayiden çizgi roman istediğinde, genellikle büyük yayıncıları düşünüyorlar. Ama dediğim gibi onlar bizi etkilemiyor. Sadece yetişkinlerin karikatür ve çizgi okumasını sosyal açıdan daha kabul edilebilir kılıyorlar.

Amerika'yla ilgili en büyük balon ve tüm dünyada en çok parodisi yapılan kavram "Amerikan rüyası" olsa gerek. Amerikan rüyası hakkında neler düşünüyorsunuz?

Bence Amerikan rüyası öldü! Eğer hiç var olduysa tabi ki.

Amerikan ciddiyeti

Amerikan filmlerinde Amerikalıları en kötü durumlarda bile şaka yapan, her zaman espirili insanlar olarak gördük. Gerçekte de öyle mi? Amerikan halkının hayatında mizah önemli bir yer tutuyor mu? Yani asık suratlı mı, yoksa gülen insanlar mısınız?

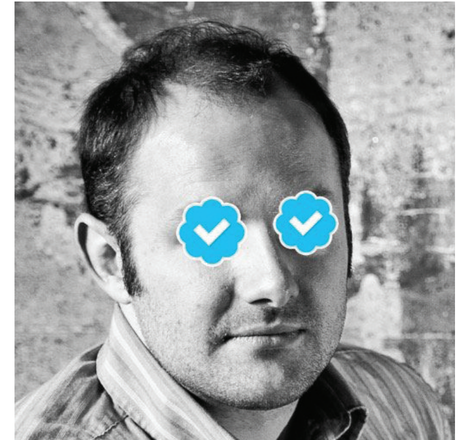
Bence mizah dünyadaki tüm canlılar için önemli! Ama hem bir Amerikalı, hem de bir Avusturalyalı olarak söyleyebilirim ki; Amerikalılar kendilerini çok ciddiye alıyorlar. Hatta muhtemelen fazla ciddiye alıyorlar. Yani tüm o "ülkemiz dünyanın en iyi ülkesidir" saçmalığı falan... Amerikalılar genellikle diğer Amerikalıların kendileriyle dalga geçmesinden rahatsız olmazlar. Ama başka ulusların değil! Ama yine de ülkede mizahın çok popüler olduğu bazı kesimler var. Diğer kısımlarda mizah pek fazla popüler ve geçerli değil. Yine de Amerikalılar genel anlamda gülmeyi severler.

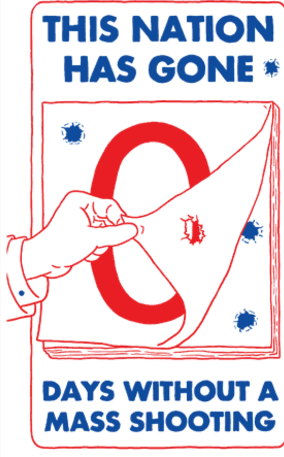
Amerika'da ırkçı kültür

2013'te Türkiye'de Gezi İsyanıyla bir mizah patlaması yaşandı. Gezi'yle hemen hemen aynı dönemlerde Amerika'da da Ferguson ayaklanmasına tanıklık ettik. Mizahçı gözüyle, Ferguson'u nasıl değerlendirdiniz?

Görünürde beyaz Amerikalılarla aynı haklara sahip olmalarına rağmen, beyaz olmayan Amerikalılar, kesinlikle ayrımcılıkla karşılaşıyorlar. Gerçek şu

ki, 1800'lerde yeniden yapılanma hareketi başarısız olduğundan beri bu ulus, tüm renklerden kadın ve erkeklerin gerçek anlamda eşit olduğu bir toplum yaratmada başarısız oldu. Bu bağlamda #BlackLivesMatter hareketinin, çağdaş sosyal aktivizmin çok önemli bir parçası olduğunu düşünüyorum. Irkçı kültür artık değişmeli! Ferguson isyanı ve #BlackLivesMatter hareketi, 60'larda var olan ve siyahların domine ettiği insan insan hakları hareketinin bir devamı ve önümüzdeki yıllarda toplumda daha çok eşitlik sağlanmasında büyük başarı elde edeceklerine inanıyorum.

Charlie Hebdo'ya saldırıya sebep olan karikatürler, Amerika'da yayınlanamazdı. Tamamıyla uygunsuz bulunur ve hiç komik bulunmazlardı.

Y Jenerasyonu

Son yıllarda Amerika'da dikkat çeken bir diğer muhalif hareket de #OccupyWallStreet hareketiydi. Onunla ilgili neler söylersiniz? 2008 krizinden sonra patlak veren bu hareketi desteklemiş miydiniz?

Ben bir gazeteciyim ve haber içerikli çizgi romancıyım. Bu yüzden açık açık hiçbir politik hareketi desteklememeye çalışıyorum. Ayrıca Occupy hareketi sırasında Avustralya'da yaşıyordum. Ama elbette nereden geldiklerini ve nereye varmak istediklerini anlıyorum. "Y jenerasyonu" deniyor bizim kuşağımıza. Global ekonomik krizin şafağında mezun olarak ve çalışma hayatına girerek büyük bir haksızlığa uğrayan kuşağız. Amerika, sosyal açıdan giderek daha da eşitliksiz bir toplum halini alıyor. Zengin ve yoksul arasındaki gelir farkı giderek açılıyor. Ekonomik krizin getirdiği çöküş yüzünden o kadar çok insanın acı çekmiş olmasına rağmen, hiçbir bankacı olanlar yüzünden tutuklanmadı. Ve bence bu, krizden sonra hala belini doğrultmaya çalışan sınıflar arasında, zengin sınıfa karşı pek çok kin ve düşmanlık oluşmasına neden oldu. Bence Trump'ın yükselişine neden olan da bu hissiyat hali.

Yeri gelmişken sorayım öyleyse. Donald Trump hakkında neler düşünüyorsunuz? Buradan bakınca kötü çizilmiş bir karikatür karakterine benziyor kendisi…

Donald Trump hakkında ne kadar az konuşulursa, o kadar iyi. Ama Trump'ı çizmesi son derece kolaydır; kendisinin turuncu teni ve korkunç saçı sayesinde. Bence kendisi bile buraya kadar gelebileceğinden şüpheliydi.

Peki Tayyip Erdoğan hakkında görüşleriniz?

Doğrusu, bir görüşe sahip olacak kadar Türkiye politikası ve siyasal hayatı üzerine yeterince bilgim yok. Türkiye'yi daha çok karikatüristlerin tutuklanması ve baskılanmasıyla duyuyoruz. Hiç kimsenin karikatür çizdiği için hapse atılmasını desteklemiyorum.

Peki genel olarak Amerikalı karikatüristler nasıl görüyor Türkiye'yi sizce?

Bence onların da pek bir fikri yoktu, ta ki bir darbe girişimi olana kadar. Amerikalılar son derece ayırımcı, izolasyoncudurlar. Bu nedenle karikatüristler daha çok yerel meselelerle ilgilenme eğilimindedirler. Türkiye'deki olaylara odaklanan ve çizdikleri anlaşılabilen çok az karikatürist vardır. Aslına bakarsanız Amerikalı karikatüristlerin çizebileceği çok az uluslararası olay ya da insan vardır. Okuyucularının da bildiği, sayıları çok az olan birkaç önemli figür vardır; Putin, İngiltere Kraliçesi ya da Justin Trudeau gibi. Bir espri yapabilmek için okuyucularınızın o figürleri tanıması gerekir. Amerikan insanı diğer ülkelerin liderlerini pek tanımaz ve de diğer ülkelerin politikalarıyla pek ilgilenmezler.

İfade Özgürlüğü

Türkiye'de gazeteciler, yazarlar ve çizerler gibi düşün insanları için işler giderek zorlaşıyor. Kendinden başkasıyla pek ilgilenmeyen bir ülkeden bize desteğini açıklayan bir yayın olarak, Türkiye'de son yıllarda karşılaştığımız hak ihlalleri konusunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Haksız hapse atmalar ve insan hakları ihlalleri korkunçtur. Benim için "zorlamaya devam edin", "protesto etmeye devam edin", "ülkenizi daha özgür ve demokratik hale getirmek için mücadele etmeye devam edin" diye söylemesi kolay… Çünkü ben bunları söylediğim için hapse gitmeyeceğim! Ben sadece işimi yaptığım için benzer bir tutuklanma tehditiyle karşı karşıya kalmayacağım. Tüm gazeteciler, yazarlar ve karikatüristler için ifade özgürlüğü çok önemlidir. Ama ben Türkiye'de bunun başarılması için neler yapılması gerektiğini bilmiyorum. Türkiye'de bunun başarılması için siz neler yapılması gerektiğini düşünüyorsunuz?

THE NIB

The Nib, San Francisco kurulumlu, Amerikalı bir mizah portalı. 2013'te kurulan genç bir oluşum olmasına rağmen, ülke genelinde geniş bir takipçi kitlesine ulaşmayı başarmış, sevilen bir yayın. The Nib, bünyesinde büyük ülçüde Amerikan politikası hakkında politik karikatürlere, çizgi röportajlara ve çizgi haberlere yer veriyor. Aynı zamanda diğer ülkelerle de ilgilenen ender Amerikan yayınlarından olma özelliği taşıyor. The Nib'in en büyük özelliği ise, Amerika'da sermaye medyasının çizgisini takip etmiyor oluşu. The Nib, daha çok Amerika'nın alternatif kültürü içinde değerlendirilebilecek bir yayın.

The Nib'in kurucusu Matt Bors, 2012 yılında Pulitzer Ödüllerinin finalistlerinden biriydi ve Herblock Ödülünü kazanan ilk alternatif haftalık mizah dergisi karikatüristiydi. The Nib'i kurmadan önce Los Angeles Times, The Nation, The Guardian, The Village Voice, The Daily Beast ve Daily Kos gibi gazeteler için karikatürler çizdi. 2013'te The Nib'i kurdu ve Amerika'nın basılı yayından uzaklaşmış ve dijitale yönelmiş alternatif kuşağına hitap eden bir mizah dergisi olarak dolaşıma soktu. Bugün The Nib, Amerika'nın en çok takip edilen dijital dergilerinden biri ve online olması dolayısıyla, diğer ülkelerden insanlara da ulaşıyor.

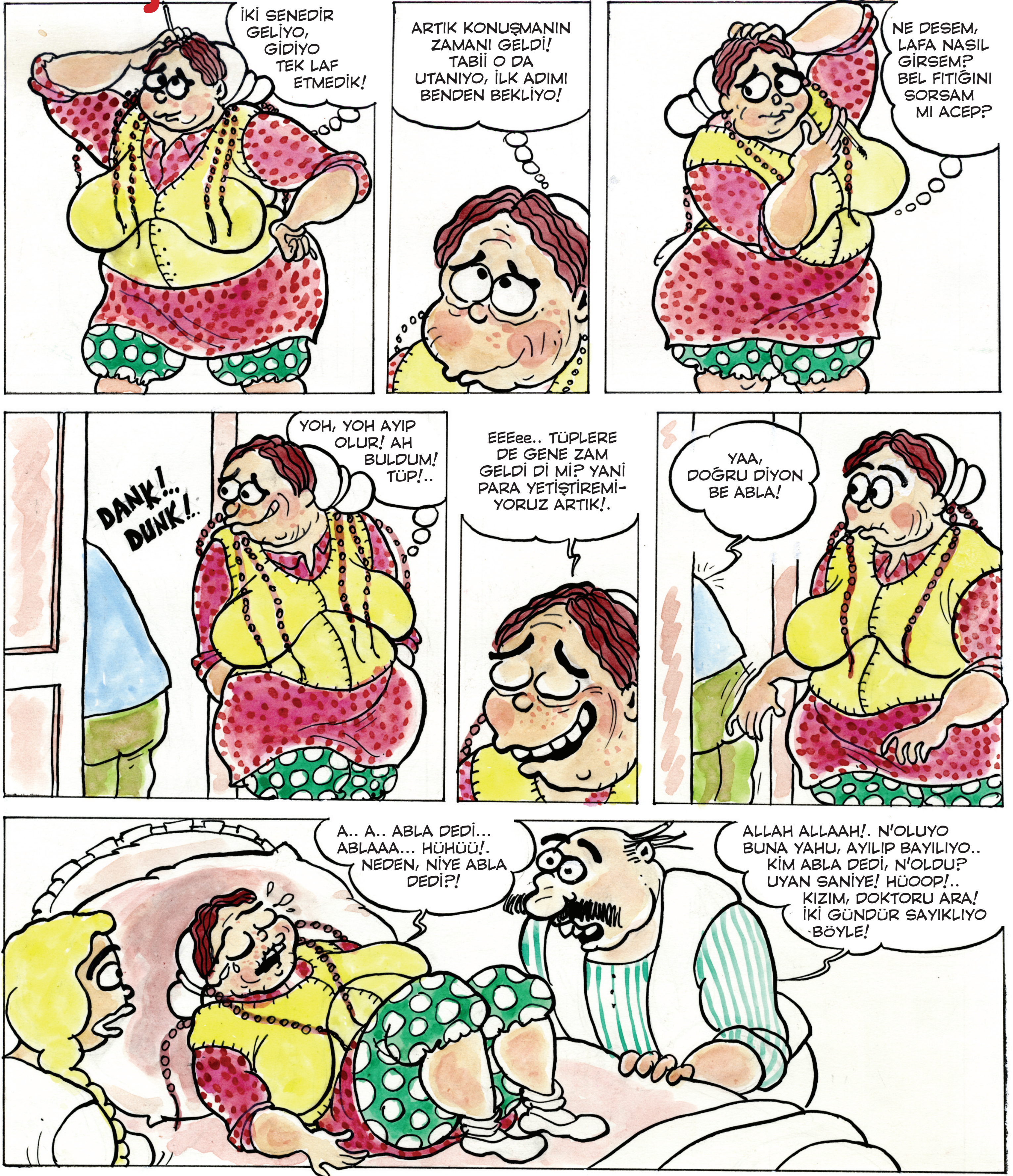
Topuklu Terlik

feyhan güver

Kitübüs'te Son Durum

Merhaba,

Okuduğum bir kitapta "**yaşamın ne denli güzel olduğunu görmenin yolu, ölümün bakış açısından geçiyor.**" denmişti. Neydi bizi buraya sürükleyen? Bu denli mi yaklaşmıştık ölüme ki, yaşamımıza sahip çıkmak için kaçmıştık.

Peki ya geridekiler, ölmeye devam mı ediyordu?

Dangul'dan gelenlerle bizim ortak yanımız neydi? Konuştukça daha çok anladık birbirimizi. Mesela, başkanları "**çok sinirlendiginizde şiddete başvurmayın, mırıldanın**" diyormuş, bizimkisi de "**homurdanın**" diyordu. Bence mırıldanmak keyifli şeyler için geçerli; "**çok güzelsin, seni seviyorum falan filan**". O zaman şiddet içerecek sözlerse sanki *'homurdanmak'* daha mantıklı. Ama neden, biz birbirimize derdimizi güzellikle anlatamaz mıydık? Sadece barış adına, sevgi adına.

Biz beceremedik, onlar da becerememişler. İşte kaçışlar bu yüzden.

Savaşmak istemiyorduk. Ama savaşmak zorunda olan insanlar vardı. Her yaştan ölülerin cesetlerini ciğneyerek geçiyorlardı ve belki de hiç düşünmeden. Dur durak yoktu. Emir, komuta, itaat zinciri gibi. Peki biz bu ölüm konvoyunun neresindeydik? Kaçtık; onlar gibi, biz gibi.

Praga (bize iltica tanıyan bölümün başındaki arkadaş), "**devlet paradan başka güç tanımaz, üstelik parayı da kendi basar**" dedi. Anladığım; ya gücün yanında olacaksın parayla ya da çemberin dışında. Öyleyse adalet, güç kullanılarak mı elde edilecek? Zor.

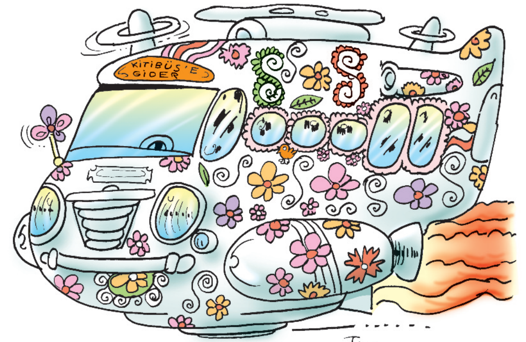
Pekala Praga'ya '**askerlik nasıl?**' diyecek oldum, '**böyle bir şey yok**' dedi. Biz savaşa karşı isek askere ne ihtiyacımız var? Sonra herkes asker olamaz ki, bu bir tercih; ya ölürsün ya da öldürürsün. O zaman öldüremeyecekler ölür. 'Ben piyanistim, doktorum, ressamım, mühendisim' diyenlere adam mı öldürteceksin? Barışa yalnızca barış yoluyla varılabilir.

"devlet paradan başka güç tanımaz, üstelik parayı da kendi basar"

Ehh alınacak dersleri yavaş yavaş almaya başlamıştık. Eda, "**bak anne, ben şunları anladım dedi**" bizi biraraya getiren şeyler acı çekmemiz, sevgi değil. Sevgi akla boyun eğmez, zorlarsan nefrete dönüşür. Paylaştığımız şeyler ortak. Acı da açlık da barış da umut da. Bize birbirimizden başka kimsenin yardım etmeyeceği açık. Eğer elimizi uzatmazsak hiçbir elin bize ulaşamayacağı gibi.

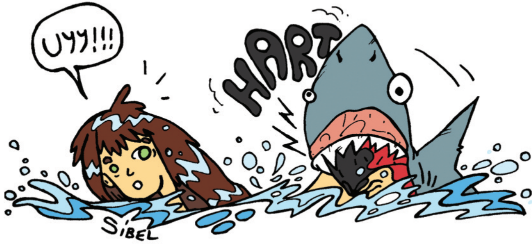
Biliyoruz, hiçbir şeyimiz yok, hiçbir şeye sahip değiliz. Ama sahip olduğumuz tek şey özgürlüğümüz.

Eyy özgürlük....

ET

SİBEL BOZKURT

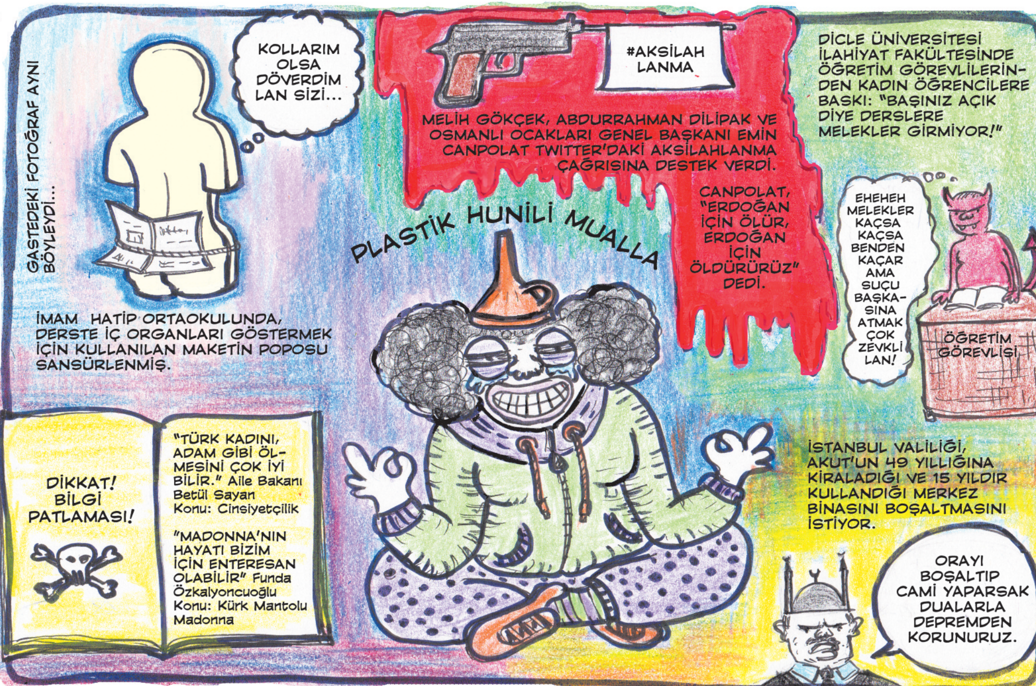
" ... İNSANI DİĞER HAYVANLARDAN FARKLI KILAN VARSA NEDİR?..
İNSANI DİĞER HAYVANLARDAN AYIRAN BİRİNCİL ÖZELLİK, DİĞER HAYVANLARA GÖRE DAHA BÜYÜK OLACAK ŞEKİLDE EVRİMLEŞMİŞ BEYİN KAPASİTESİDİR...
PEKİ, BİZE BU FARK VE GÖZLENEBİLİR AVANTAJI SAĞLAYAN BEYNİN EVRİMİNİN SEBEBİ VE KÖKENİ NEDİR?..
EVRİM, NEDEN İNSANIN ZEKA GELİŞİMİNİ DESTEKLEMİŞTİR?

6 TEMEL NEDEN: 1) EL-GÖZ KOORDİNASYONU, 2) KARŞIT BAŞPARMAK, 3) İLETİŞİM BECERİLERİ, 4) İKİ AYAK ÜZERİNDE DURUŞ, 5) CİNSEL SEÇİLİM, 6) ET TABANLI DİYETE GEÇİŞ.
...
6) ET AĞIRLIKLI HEPÇİL DİYET: ... ETTE, HİÇBİR BİTKİDE BULUNMAYAN PROTEİN, MİNERAL VE VİTAMİN KOMPLEKSLERİ BULUNMAKTADIR. BU KARIŞIM, BEYİN GİBİ VÜCUDUMUZUN EN ÇOK ENERJİ HARCAYAN ORGANLARINDAN BİRİNİ BESLEMEK İÇİN İDEAL YİYECEKTİR. İNSANLARIN DİĞER KOMBİNASYONLARLA BİRLİKTE ET TABANLI DİYETE GEÇİŞİ, NÖRONLARIN SAYISININ ARTTIRILABİLMESİNİ VE BEYNİN KARMAŞIKLAŞABİLMESİNİ SAĞLAMIŞTIR. BELKİ DİĞER HAYVANLAR ARASINDA BİZDEN DAHA FAZLA ETLE BESLENENE VARDIR; ANCAK DİĞER KOMBİNASYONLARIN YOKLUĞU VE ÇEVRESEL BASKILARIN EKSİKLİĞİNDEN ÖTÜRÜ SADECE ET YEMEK ZEKALARININ EVRİMLEŞMESİNE YETERLİ OLMAMAKTADIR..."

(BU KISMA KADAR YAZDIKLARIM "evrimagaci.org/makale/42"DEN, ALINTILARDAN OLUŞMAKTADIR. BU MAKALEYİ VE 242. MAKALEYİ MUTLAKA OKUMANIZI TAVSİYE EDERİM.)

EVET, GÜNLÜK ENERJİ İHTİYACIMIZA GÖRE AYARLAMALAR YAPARAK VE TAKVİYE İLAÇ ALARAK ET YEMEDEN DE YAŞAYABİLİRİZ. AMA ET YEMEK BİZİM DOĞAMIZDA VAR. ZATEN SIKINTI ET YEMEK YA DA YEMEMEK DEĞİL BENCE.
MESELA BENİ BİR ASLAN YAKALAYIP YERSE YESİN YANİ CANI SAĞOLSUN YA DA YÜZERKEN Bİ KÖPEKBALIĞI KIÇIMI ISIRIP BİR PARÇA KOPARABİLİR. SORUN ETMEM, HELAL OLSUN HAKKIDIR. SONUÇTA BEN DE KEÇİ, KOYUN, DANA, TAVUK, HİNDİ, BALIK YİYORUM. YAŞAMAK İÇİN BİRBİRİMİZİ YİYORUZ. OLAYIMIZ BU, ALINGANLIĞA GEREK YOK.
AMA HAYVANLARI İŞKENCEYLE, CANİCE, SERİ ÜRETİME ALIP YİNE İŞKENCEYLE VE CANİCE KATLEDERCESİNE ÖLDÜRÜRSEN SIKINTI ÇIKAR TABİ.
İNSANLARIN NEDEN VEGAN/VEJETERYAN OLDUKLARINI ANLIYORUM VE BUNU GERÇEKTEN BAŞARABİLENLERE SAYGI DUYUYORUM ASLINDA. AMA BENCE BU BİR ÇÖZÜM DEĞİL. VEGAN/VEJETERYAN OLMAK HİÇBİR ŞEYİ DÜZELTMEZ. BU SADECE KENDİMİZİ İYİ HİSSETTİRİR. VE ÜZERİNDE İYİCE DÜŞÜNÜRSEK ASLINDA BENCİLLİKTİR.
İNSANLARIN İNANÇLARI YÜZÜNDEN SOKAKLAR HAYVAN KANINA BULANIYOR, KAFASIZ HAYVAN BEDENLERİ KOŞARAK ÖNÜMÜZDEN GEÇİYOR BU MANZARAYI KÜÇÜK ÇOCUKLAR GÖRÜYOR VE BENİMSİYORLAR. BÜYÜDÜKLERİNDE ONLAR DA YAPACAK VE KENDİ ÇOCUKLARINA BUNU ÖĞRETECEKLER MALESEF. YILIN TEK BİR AYINDA, KİŞİSEL ÇIKARLARIMIZ İÇİN DEĞİL, HER ZAMAN YARDIMLAŞMAK GEREK. ÇOCUKLARIMIZA BUNU ÖĞRETMEMİZ GEREK. HAYVANLARIN ALINIP SATILABİLEN, CANİCE ÖLDÜRÜLEN, CANSIZ BİR EŞYA MUAMELESİ GÖREN VARLIKLAR OLMADIĞINI, ONLARIN DA BELİRLİ BİR ZEKAYA SAHİP, HİSLERİ OLAN, SAYGI DUYULMASI GEREKEN CANLILAR OLDUKLARINI ÇOCUKLARIMIZA ÖĞRETMELİYİZ. MESELA EVRİMSEL BİYOLOJİYİ ÇOCUKLARIMIZA ÖĞRETMELİYİZ. YA DA BUNU YAPAMIYORSAK, ASLANLAR BİZİ GÖRDÜĞÜ YERDE YESİN HİÇ KAÇIRMASIN. KÖPEKBALIKLARI DA KOL BACAK ARTIK NE GELİRSE ALSIN GÖTÜRSÜN, FİLLER ÜSTÜMÜZDE TEPİNSİN O TAŞ KAFALARIMIZ Bİ EZİLSİN, KARGALAR DA GÖZLERİMİZİ OYSUN YESİN Bİ GÜZEL, YUNUSLAR DA HALİMİZE GÖTLERİYLE GÜLSÜNLER BENCE.
BİZİM HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEYE HAKKIMIZ OLMAZ. YESİNLER BİZİ ŞU CAHİLLİK, ŞU ÇEKTİRDİĞİMİZ EZİYET BİTSİN GİTSİN!
BİTTİ.

ECE BURGAZ

Sanal Gerçeklik Nedir?

Çöpçatank Eplikeyşın

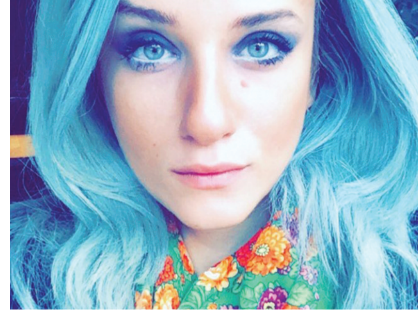

Mars'ta Koloni Kurmuş Elon Musk Yalnızlığı...

Aleyna Tilki´nin Gösterilmesi Gereken Ruh Sağlığı

Instagram/arzumuzun **Arzum Uzun**

Magazin basını günlerdir, 16 yaşındaki genç şarkıcı Aleyna Tilki'nin içkili mekanlarda sahneye çıkmasından söz ediyor.

Temcit pilavı gibi dönüyor duruyor mesele.

Herkes haklıyı haksızı arıyor.

Kimse bulamıyor.

Neticede 16 yaşında sahneye çıkan çok güzel bir kız var ortada.

Kızın çok güzel olması mı derdimiz 16 yaşında sahneye çıkması mı, emin değiliz.

O kadar ki kız delirmiş.

Televizyona çıkıp ben bebekken de fanlarım vardı, sokakta beni parmakla gösterirlerdi diyor.

Sosyal medyanın en büyük gırgır malzemesi (İng. Meme) oluyor.

Benim derdim Aleyna değil.

Onun yaşından daha küçükken ben de bir grubun solistiydim ve alkollü mekanlarda konser veriyorduk gayet.

Kimse anamdan-babamdan imzalı kağıt da istemiyordu.

Garibim bizimkilerin durumdan haberi bile yoktu.

Keşke elimde bir güç olsaydı, Aleyna kadar şanslı olsaydım da daha iyi mekanlarda çıkabilseydim o sahneye.

Başımda anam-babam olsaydı.

Gerçekten para kazansaydım.

Belki bugün başka bir kariyerim olurdu.

Ama şimdi meselemiz bu değil.

Yarı yaşımdaki bu kızcağızın üstüne çullanırken insanlar ve konserleri bir bir iptal edilirken...

Sibel Can'ı düşündüm.

14 yaşında dansözlüğe başlamıştı.

Yanlış hatırlamıyorsam 16'sında filan Maksim'de sahnedeydi.

Kibariye'yi düşündüm.

Sahneye başlama yaşı daha geç değildi.

Seda Sayan'ı düşündüm...

Seda Sayan, Aleyna'nın yarısı kadar şanslı olamamıştı.

Keşke o kalitedeki alkollü mekanlarda başlasaydı.

Ebru Gündeş'i hatırlıyor musunuz?

İlk albümü çıktığında ve *'Demir Attım Yalnızlığa'* ile patladığında Aleyna'dan büyük değildi.

Semiha Yankı?

Eurovision'a katıldığında kaç yaşındaydı?

Küçük ekolünden Ceylan'a, Emrah'a, İbo'ya girmiyorum bile...

Bu insanlar alkollü bir mekanda hiç mi sahne almadı?

Dünyanın her yerinde bu böyle.

Gerçi biz dünyada değil üçüncü dünyada yaşıyoruz ama olsun...

Erken yaşta başlamak bir şans.

O yaşta parasını kazanabilmesi bir insanın yeteneğiyle, şans.

Ne diyoruz? Dizi setlerinde çalışan çocuklar çok mu sağlıklı bir ortamda?

Ergen olmadan şöhreti yakalayan çocuklar çok mu güvende?

Arda Kural'ın başına gelenleri görmüyor muyuz mesela?

Bütün o çocuk yıldızlar şimdi nerede?

Kaybolup gitmediler mi?

Kaç kişi kaldılar geriye?

Asıl tehlike erken yaşta alkollü mekanda sahneye çıkmak değil, baş edemeyeceğin bir şöhreti yakalamak bence.

Aleyna'nın nerede sahneye çıktığı beni zerre kadar ilgilendirmiyor.

O anasının-babasının derdi.

Ancak şöhretin ve yoğun ilginin onu tek şarkıyla bu kadar delirtmiş olması, ilgilendiriyor.

Resmen ruh sağlığı bozulmuş gibi bir açıklama yaptı kız.

Bir önlem alınacaksa bunun için alınmalı.

Alkollü mekanlarda sahneye çıktığı için değil.

Ben 13 yaşından beri annemin-babamın izniyle gece dışarı çıktım ergenliğim boyunca.

Nerede, kiminle olduğumu, ne yaptığımı bildiler.

Gerektiğinde alkol de aldım...

Ölmedim. Kötü yola düşmedim.

Aleyna'nın da başına kötü bir şey geleceğini sanmıyorum.

Ancak o baş döndürücü şöhretin altında ezileceği muhakkak.

Devlet o konuda ne yapacak?

İşlerini iptal ettirmek yerine bu meseleye eğilsinler...

O kızın akıl sağlığını güvenceye alsınlar.

18 yaşında reklam yazarı olarak çalışmaya başladığımda annem bana demişti ki "Kızım bu kadar erken koşma... Yorulursun."

"Amaaan anneaaa!" demiştim o zaman.

Halbuki haklıydı.

Kendisi de 17 yaşında yani Aleyna'dan bir yaş büyükken öğretmen olarak çalışmaya başlamıştı. Ve yorulmuştu.

Ben de erken yoruldum.

İnsan 26 yaşında yayın yönetmeni unvanı alınca yoruluyor.

Sıkılıyor.

Dünya kontrolünde sanıyor.

Romancılığa da 25'imde başladım.

Bir ömür yorulmamayı umuyorum ama mukadderat...

Belki de çok erken yorulurum.

Yine yeni bir şeyler denerim...

Beni ayakta yeni bir şeyler deneme isteği tutuyor.

Yazmak beni intihar etmekten koruyor.

Aleyna'nın bu şöhretten başı dönünce onu ayakta ne tutacak?

İşte bakın o meseleyi aklım almıyor.

Umarım her şey Aleyna için de ailesi için de harika gelişir.

Parmakla göstermeseler bile kariyeri daim olur.

Ben 16 yaşındaki halimi düşünüyorum da...

Majör depresyon geçirmiştim, psikiyatr gözetiminde antidepresan kullanıyordum yüksek doz.

Akıl hastanesine kapatılmam gündemdeydi...

Yatırılırsam çıkamam diye endişe ediliyordu...

Annem ve babam üzüntüden perişandı...

Bir dönem boyunca rapor almış, okula gidememiştim.

Ve sonunda yıllar süreceği sanılan bir hastalığı altı ayda atlatmayı becerip geri dönmüştüm.

Her şey çok hızlı gelişmişti.

Ancak ben, bir daha asla eski ben olamadım.

İyi mi oldu kötü mü bilemem ama...

Söyleyeceklerim bu kadar kısa ve derin.

Aleyna'nın bu şöhretten başı dönünce onu ayakta ne tutacak? İşte bakın o meseleyi aklım almıyor.

Dizi setlerinde çalışan çocuklar çok mu sağlıklı bir ortamda? Ergen olmadan şöhreti yakalayan çocuklar çok mu güvende?

KASIM'IN A NOKTASI

İyi ki doğdum o zaman...

32 senede, kendimden ve insanlığın kalanından hiçbir şey beklememeyi öğrendim.

Verdiğimde alamamanın garanti olduğunu keşfettim.

İstediğim şeylere evet, istemediklerime hayır diyebiliyorum artık.

Daha az uyuyor, daha çok çalışıyor ve fakat kendimi hiçbir şey için yormuyorum.

Üzüleceğim şeylerin sayısı azaldı.

Sevebileceğim şeylerin sayısı azaldı.

Mucizelere hala inanıyor ancak mucize beklemiyorum artık.

Kafamın ve kalbimin çok analitik bir takvimi var.

Tıkır tıkır işliyor saatim.

Ölümüme her gün biraz daha yaklaşıyor olmanın dışında, geriye bir şey bırakmak da değil artık derdim.

Bu dünyada sadece mutlu olmak istiyorum.

Hepsi bu kadar basit geçen senelerin.

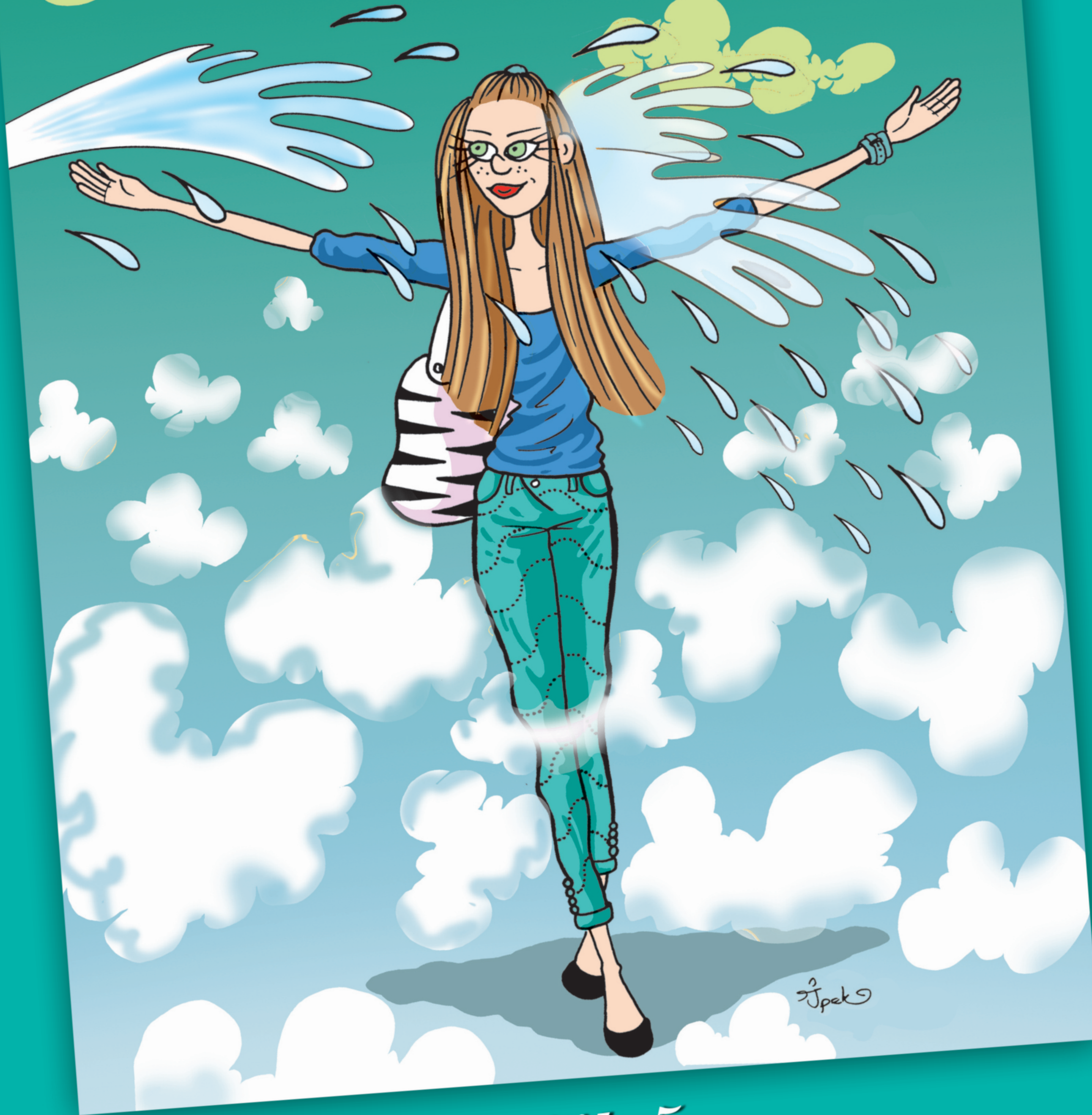
Olan biten onca şeyden sonra...

Hala hiçbir şeyim.

Hala hiçkimseyim.

5. CİLT BAYİİLERDE

BAYAN YANI

Cilt 5

BALON

Yasemin Olur

Her akşam bir köpek sadakatiyle beklerdim onu. Gelmesine yakın, kapının etrafında dolanmaya başlardım. Geldiği za-man -beceremeyeceğimden emin olsam da- büyük bir aşkla kapıyı açmaya çalışırdım ve kenara itilmemle beraber bu işi anneannem yapardı. Kapı açılırdı ve perde! İlk defa sahneye çıkanlara mahsus bir heyecanla rolümü oynardım. An-nem de beni özlemişçesine saf bir aşkla koşardım ona ve her seferinde çarpardım surlarına… Sonra kafamdan aşağı kızgın yağlar dökülürdü, beynimde "**Allah! Allah!**" nidaları. Başka bir kuşatma için beklerdim. İçimde boktan bir kızıl elma hayali…

Hayatımın yapış yapış sıradanlığını severdim. Hava durumuna göre yapılacak işlerim belliydi ve bu his ölümüne kollardı beni… Bu sıradanlığa tutunur, özgürce sallanırdım.

Mesela, hava güzelse kahvaltıda önüme atılan birkaç lokmayı yedikten sonra sokağa çıkardım. Açlıktan geberirsem kapıya gidip yemek isteyince elime ekmek arası bir şeyler tutuşturulurdu ve tuvalete girmem gerekiyorsa, lütfen içeri alınırdım. Akşam hava kararana kadar sokaklar biterdi artık, insanlar biterdi… Şero bile at arabasıyla önümden geçip, Topkapı'ya giderdi. Dönüş vaktini anlardım.

Yağmurlu, soğuk havaların da ayrı bir hali vardı. Öyle zamanlarda apartmanın merdiven boşluklarında hayat kalıntıları arardım. Düşen bir toka, atılmış bir izmarit, çamurlu ayak izleri, akmış çöp suları… anlamaya çalışırdım… Çamurlu ayak izlerinde yorgunluğu, düşmüş bir tel tokada telaşı, akmış çöp sularında vurdumduymazlığı, ezilmeden atılmış bir izmaritte boş vermişliği seyredip kalbimden hüzünlü hikâyeler yazardım…

Bazen apartmanın çocukları da katılırdı bana. Geldikleri zaman kendimden çıkıp, onların oyunlarının bir yerlerinde figüranlık yapardım. Bazen baba yaparlardı beni… İşte o zaman sevinçten yerimde duramayıp, cömert bir baba olarak hepsine hayali gazozlar ısmarlardım.

Sokak, apartman…

Ev…

Evimizin oturma odasında birbirine paralel duran iki kanepe. Kanepelerden birinin cam kenarındaki tarafına annem oturup, sigarasını yakıyor. Anneannem onunla aynı kanepenin kapı tarafındaki kısmında kışsa örgü, yazsa dantel örüyor. Ben annemin karşısında cam kenarında boş boş ona bakıyorum. Annemin sigarasının dumanları halka halka tavana yükseldikçe benim de aklım kalkışa geçiyor. Hep aynı hayal… Tavana çıkan ilk halkanın üzerine çıkıyorum… duman halkası tam tavana çarpıp yok olacakken bir sonraki halkaya atlıyorum, tam o çarpacakken bir sonrakine… Annemin nefesi sigara dumanını dans ettiriyor. Annemin nefesi sigaraya can veriyor… Annemin nefesi ruh üflüyor… ve birden aklıma cebimdeki balon geliyor. Şero'nun o akşam eve dönerken elime tutuşturduğu balon…

Başlıyorum sevimsizliğimi kullanmaya… yanına sokulup bacaklarının yakınında dolanıyorum. Biliyorum ki benden kurtulmak için yapabileceği basit bir şeyse yapacak, yapamayacağı bir şey istediysem beni tokatlayacak… Çok şükür ki balon şişirmek yapabileceği işler arasında geliyor ve elimde bir balon dolusu "**anne**" nefesine, içimde, Heidi'nin, Alp dağlarından aşağı koşarken duyduğu müzik eşlik ediyor:

"**Holadio…Holadioo…**"

Yeşil çayırlar gözümün önüne geliyor, zıplaya zıplaya yürüyorum çayırların üzerinde… İçimdeki müzikle mırıldanırken kafama sertçe bir tokat yememle gözlerim açılıyor, sesler geliyor birden kulağıma… tahtalar… gıcırdayan tahtaların ninnisine sığınıp öpüyorum yerleri…ben durunca onlar da susuyor…

> **“O gece balonu yatağımın başına takıp huzur içinde uyuduğumu hatırlıyorum. Annemin nefesini balonuma hapsetmiş, onu başucumda nöbete dikmişken bir ölüm huzuru beliriyor kalbimde… Sonra sabah oluyor, annemin nefesine sarılıp oturabiliyor ve onu istediğim her an öpebiliyorum… Birkaç gün muzaffer bir kral oluyorum ve tahtını kaybetmekten korkan her kral gibi telaşa kapılıyorum. Ya balonumdaki nefes biterse…”**

Günler geçtikçe balonun küçülmesiyle iyice panikliyorum. Annem, sinsice balondan kaçıyor ve ben mutfak fayanslarının tam üzerine basarak yürümeyi başaramazsam onun gideceğine emin oluyorum. Her fayansa bir adım, eğer karenin içinden adımım kaçarsa o, elimden gidecek diye düşünüp çıldırıyorum. Fayansların tam içine bastığım anlarda tatmin olmuş insanlara mahsus bir gülümseme yüzümdeki yerini alıyor. Ne zaman böyle hissedip gülümsesem "**küt**" diye bir şaplak ona eşlik eden bir cümleyle kafamda patlıyor: "**Yeter Hamdi'nin piçi! Otur artık!**"

Sonra, "**çıksana sokağa**" diye deliriyor anneanne kadın… Çıkmıyorum, çıkarsam balonumun başına kötü bir şey gelebilir, biliyorum. Mesela bir kuş üzerine konup onu patlatabilir ya da kötü bir çocuk onu benden çalabilir. Beş gün evden çıkmadan, zaman zaman dayak da yesem balonumun nefesiyle içeride kalıyorum.

Deliriyor anneanne kadın…

-Çıksana piç!!

Çıkmıyorum.

Her delirişinde sesinin şiddetini elinin ağırlığı ezip geçiyor…

Çıkmıyorum… Çıkmıyorum… Çık-mı-yoo-rummm…

Böyle böyle geçen beş günün ardından, hepimiz rollerimizi büyük bir profesyonellikle oynadıktan sonra, annem hemen kanepeye çöküp sigarasını yakıyor. Anneannem hava sıcak olduğu için dantelini eline alıyor. Ben ise kesinlikle en büyük zevkim olan dumanlara odaklanamıyorum. Elimde günlerdir bırakmadığım balonumla odada dolaşmaya başlıyorum. Huzursuzluk akıtarak yerleri lekelediğimi fark ettiğim anda pencere önüne kaçıyorum. Dışarıyı seyredip elimden kaçıp giden annemin nefesini düşünüyorum. Pencereden bakınca ne çok düşünüyorum… Karşı evin çatısına yuva kuran leyleği, okula gidip gelenlerin günlerinin nasıl geçtiğini, okul dedikleri-nin ne acayip birşeyliğini, sonra yine annemi düşünüyorum… onu ne çok sevdiğimi…

Derken arkamda yaklaştığını hissettiğim sıcak bir soluğa dönüyorum. Annem hemen ensemin solundan gülümsüyor. Ne güzel kahverengi gözleri var… Sarılacak… Büyük bir heyecana kapılıyorum… Bana sa-rı-la-cak-! Onun sarılması hatırladığım bir şey değil ve bu büyük anın hakkını vermek için ben de yavaş çekimde dönerek ona bakıyorum. Havlıyorum hatta iki kere. Yaklaştıkça gülümsemesinde beliren şeytan çarpıyor beni, yere doğru eğiyorum kendimi. Çırpınıp küçülmemle sigarasını balonuma sokması bir oluyor. Acısız bir ölümü yaşıyorum…

Puf!

….

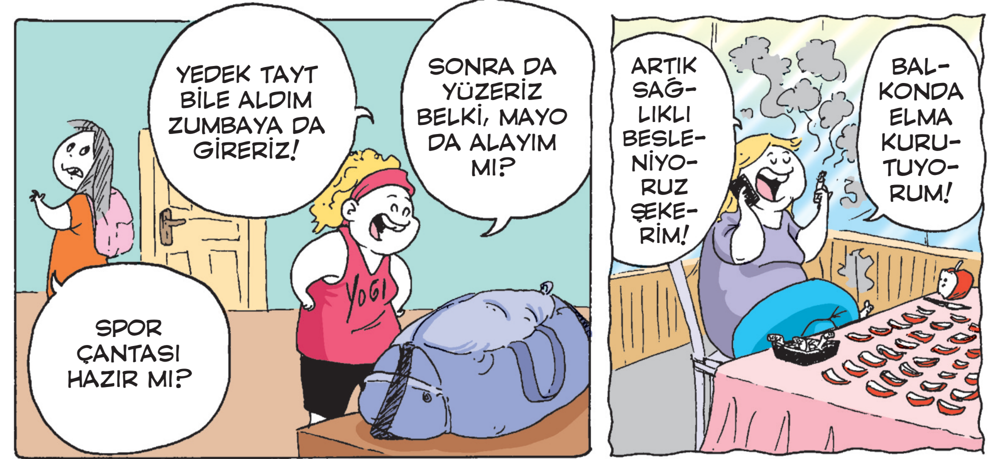
İçimde Hiroşima sessizliği…

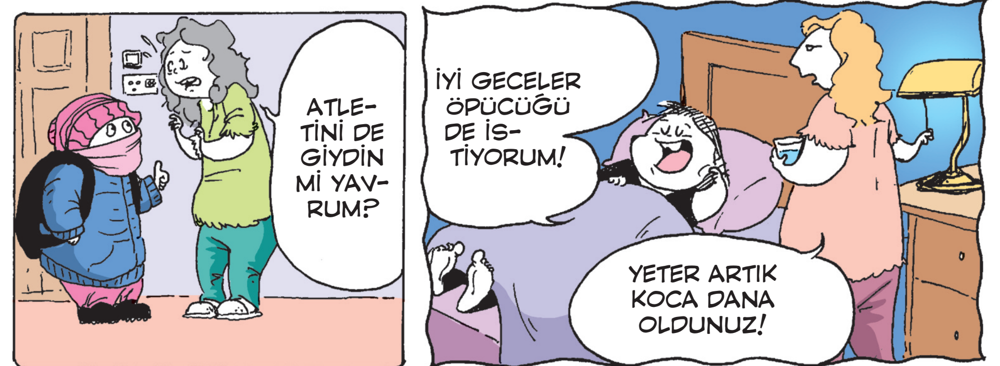
….

Patlamanın ardından yükselen halka bulutları görüyorum… Atlıyorum en yakınımdakine…

Yükselerek aşağıya bakıp, son bir teşekkür için celladıma gülüyorum…

BENGİSU AKYÜREK

İpek Özsüslü

OHAL 3 AY UZATILDI...

OUT

ÜTÜYÜ FİŞTEN ÇEKTİM Mİ?!.

İN

KİMLİĞİMİ YANIMA ALDIM MI?

MASUMİYET YARGILANAMAZ

KLOZETE HİPO DÖKÜYORUM MEMUR BEY!.

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

KİTAPÇILARDA

BAYAN YANI

2016-11
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

BAYAN YANI`NA BİLET

ANNEMİN MESAJLARI — Aslı Işıktaş

Annem, her Türk annesi gibi kendi halinde ama bir o kadar da şahsına münhasır bir kişiliktir. Karadeniz kadını oluşundan serttir mizacı. Duruşundan, önce bi Besmele çekersin, sonra ne isteyeceksen istersin. Genlerindeki Laz damarı tuttu mu öldür Allah laf anlatamazsın. Sert olmasının yanında aynı zamanda komik kadındır haa.. Espri falan nedir bilmez ancak doğal bir sempatikliği vardır. Şaka olsun, millet gülsün diye bir şey söylemez ama anlattığına gülerken işetir adamı. Bazen de saflığı tutar ki sorma, işte o zaman tadından yenmez… Öyledir yani…

Bu aralar teknolojiye takmış durumda. Orta yaş sendromu mudur tıpta böyle bişi var mıdır bilemem ama valide sultan baya bi sosyal medya canavarı oldu iyice. Hâlbuki eskiden böyle değildi bu kadın! Anlamazdı internetten falan. Son zamanlarda beni şaşırtıyor valla.

Seneler evvel iş görüşmesi için beni telefonla arayan birine e-posta adresimi verirken konuştuklarımı duydu. Sonra yanıma geldi "***Senin evinde bilgisayar mı var?***" dedi. "***Yoo anne henüz almadım, niye ki?***" dedim. "***Meyıll mayıll bişiler dedin, bilgisayarın yoksa nasıl gönderecek o dediğini! Postacı maağğyıll getiriyor mu***?" dedi ve ben o anda annemin teknolojiye göz kırptığını fark ettim. Neyse, durumu anlatmak biraz zaman aldı ve kadıncağızın kafası karıştı ama olsun öğrenmenin yaşı yoktur demişler.

Bir ara dünya mutfağına sardı, gördüğü yemekleri kendine göre uyarlayarak bizleri neolokal lezzetlerle tanıştırdı tabi! "***Şarapla sotelemek lazımmış ama günah diye nar ekşisi koysam olur mu?***" diye izlediği kanalı mı aramadı… Bizim miss gibi kıymalı patlıcan oturtma out, asma yatağında kuşkonmazlı levrek in oldu! Olan tabi garibim babamın barsaklarına oldu, adam cırcır oldu üç gün tuvaletten çıkamadı! Baktı dünya mutfağından fayda yok, hoopp eski usul haşlama patatesi dayadı adama…

Çağa ayak uydurma merakıyla akıllı telefona heveslendi. Hadi kırmayalım, alalım dedik. Ay demez olsaydık! "***Bu DOKANMATIKK telefonun tuşları nerde?***" dedi ve biz nasıl bir işin içine girdiğimizi o anda fark ettik! Nasıl kullanılacağını, nereden arama yapacağını, mesajın nasıl gönderileceğini milyon kez anlattık ama baktık olmuyor, tek tek kâğıda yazdık, şemalar şekiller çizdik.

Ve bomba…

Annemden gelen ilk mesaj: "***saatkacoldunerdesıncabıkevegelbabankafanıkırcek***"

Yemin ediyorum aynen bunu yazmış. Beş kere falan okudum sanırım anlayabilmek için. Sonra krize girdim gülmekten. Hem duruma hem de mesaja…

Aldım elime telefonumu cevap yazdım anneme: "***Annecim arkadaşlarla sinemadayız, film bitince geleceğim. Ayrıca boşluk bırakmak için 0 a bas olur mu tatlım. Öpüyorum.***"

Gelen cevaba gelll eyy ahaliiii: "***gelince#babanda#sana#film #cekecek#vurdulu#kırdılı#***"

Sinemada koca salonda anıra anıra güldüm deli gibi.

Derken, yazdığı mesajlar gayet kısa ve net olmaya başladı: "***EVE#GEL***"

Ve ben bir süre annemi telefonumda EVEGEL diye kaydettim! Nasılsa her aradığında aynı şeyi söylüyordu. İnsan aradığında bir selamlama cümlesi olur dimi; nasılsın yavrum falan gibilerinden. Bizimki direkt olaya girip bir de tehdit ediyordu: "***EVE GEL BABAN KIZDI!***"

Tek cümle abi, tek cümle kuruyo kadın! Ben daha laf söyleyemeden de çaatt diye kapatıyordu telefonu. Bazen de kapatmayı unutuyordu, arkadan konuştuklarını duyuyordum. Aynen şöyle: (çatt diye kapattıktan yani kapattığını sandıktan sonra babama gaz veriyo) "***EVE GEL BABAN KIZIYO DEDİM BAK BENİ YALANCI ÇIKARTMA RİCA EDERİM CANIM!***"

Kumpasa gell abi ya! Aklımı çıldıracağım arkadaş! Bozacı ve şıracı mıydı o deyim neydi? Tehdide kılıf uydururken de kibarlıktan ödün vermeyiz recaa ederim!!

Annemin mesajlarını yazmakla bitmez… Silmiyorum onları, hala okudukça çok gülüyorum… İşte bazıları:

Kış günü gönderilen mesajlar:

Annem: "içine#atlet#giy"

Ben: "çıtçıtlı body var anne"

Annem: "yün#fanila#aldıydım#sana#naaptın#onu#body#ne#demek#kızım#"

Ben: "anne tamam yaa akşam gelince gösteririm uufff"

Annem:"oflanmaz#anneye#kırarım#kafanı#"

Annem yemek tarifi istiyor…

Annem: "hunkar#begendı#"

Ben: "Anlamadım anne?"

Annem: "hunkar"

Ben: "Yine görücü mü geldi eve? Bu seferki nerenin hünkarıymış? :))))))))"

Annem: "eşşeiinn zzikii"

Ben: "hahahhahahahaha anne alemsin"

Annem: "Oktay#usta"

Ben: "ohaa anne! Benim için fazla yaşlı değil mi o? Bulamadın bana şöölee Kıvanç gibi birini be kadın!"

Annem: "sıçacam#bacaana#yemek#tarifini#bul#dedim#sana#"

Arkadaşlarımla denize giderken…

Annem: "Entonezyada#deprem#olmuş#denize#gitmeyin#gidersenizde#yüzmeyin"

Ben: "anne biz oraya çok uzağız ayrıca o Endonezya!"

Annem: "cok#bilmis#ukala"

Ben: "ben de seni çok seviyorum annecim!"

Annem bana ulaşamadığında…

Annem: "telin#niye#kapalı"

Ben: "Kapalı değil anne. Çekmemiştir."

Annem: "telinin#cekmedıgı#yerde#dolasma"

Ben: "baz istasyonu mu taşıyayım çantamda anne?"

Annem: "bazlamamı#cektı#canın"

NO COMMENT!!!.....

SESSİZ BAŞKALDIRI — Eda Ünal

Adana'da 14 yaşındaki E.F.E. uğradığı tecavüzün ardından intihar etti.

Kütahya'da 22 yaşındaki A.A. uğradığı tecavüzün ardından intihar etti.

Kayseri'de 18 yaşındaki C.B. uğradığı tecavüzün ardından intihar etti.

Bu intiharların çokça cinayetle birlikte anılması pek de tesadüfi bir olay değil. Özellikle intihar eden kadınlarla namus kavramı ön plana çıktığında intihar-cinayet çizgisi birbirine karışıyor.

Başka bir seçeneklerinin olup olmadığına dahi bakmadan intihar eden bu kadınların intiharlarında kendi özgür iradelerinden ne kadar söz edebiliriz?

Peki bu kadınlar neden intihar ediyor? Uzmanlar, intiharın sessiz bir çığlık olduğunu söylüyorlar. Bu sessiz başkaldırı, umutsuzluğun çığlığı olduğu aşikâr. Bu çığlığı sessiz yapan, bir kadını intihara sürükleyen hal mutlak bir depresyon içerdiği gerçeği bir yana depresyonun erkeklerden ziyade kadınları etkilediği ve kadınların baş edemediği masalı ataerkilliğin tüm vahametiyle hüküm sürdüğü toplumlarda anlatılır. Ancak bu intiharlar bu masallarla açıklanamayacak kadar vahim.

Freud ise, kadın "eksik erkek" olma halinin etkisiyle ömür boyu süren bir çeşit bunalıma, histeriye mahkumdur, diyor ve bu kaçınılmaz haldir diye ekliyor.Yani Freud, kadın eksiktir erkek gibi güçlü olamaz diyor.Kadını birey olmanın çok ötesinde erkeğin eksiltilmiş hali olarak görüyor. Bu yüzden kaçınılmaz buluyor bunalımı, intiharı. Oysa kadın intiharlarına bakıp Freud ile anlamaya çalışmak, kadın bilincinin patriyarkanın elinde deformeye uğradığı gerçeğini yok saymaktır. Zira bu intiharlar böyle bir cinsiyetçi yaklaşımla da izah edilemez.

Elbette her intihar kendi içinde kişisel olmakla birlikte bu intiharlar toplumun yanlışlarından azade düşünülemez. Bu toplum bir de ataerkillikle eklemlenince kadın için kız-kadın, gelin gibi sıfatlar çıkıyor ki bir kadın bu sıfatlar dışında var olamaz. Bu sıfatlar dışında kendine yer açamaz. Zira bir kadın evlenmeden önce KIZ yani BAKİRE olmalı, kesinlikle evlenmeli, iyi bir aileye GELİN gitmeli, ANA olmalı, kocasına layık KARI olmalı.

Patriyarka kadın için neyi uygun görürse kadın o olmalıdır. Aksi her durumda kadının yaşam alanı yoktur.

Özellikle patriyarkanın evi olan bu toplumda namus,kadın bedenini ve cinselliğini kontrol etmek için vardır.Namus, bedenen sen sensin de sıfatların gereği itaat edensin demektir. Çünkü kadın erkeğin namusudur.Kadını namus ile örüp sıkıştırmak esastır. Kadın bu sıkışmışlığın içinde öğretmeninin ya da abisin tecavüzüne uğradığında geçiriverir ilmeği boğazına.Namusuna halel gelmiştir, öyle denecektir. Çünkü kadın namusu için yaşamalıdır.

Kadın intiharları kişisel bir depresyonun çok ötesinde toplumsal nedenlerde gizlidir; çünkü intiharı belirleyen güç Durkheim' in dediği gibi psikolojik değil toplumsaldır. Durkheim' e göre intihar nedenleri yadsınamayacak kadar çok toplumsaldır. Bu olgunun nedenlerini belirleyen güçler toplumda oluşan ve intihar dürtüsü yaratan akımlardır. İlk bakışta bireysel yapının sonucu olarak görünen intihar gerçekte toplumsal yapının sonucudur. Belirli bir toplumda intiharı belirleyen o toplumun ahlak yapısıdır. Bu toplumda ahlak, kadın namusu üzerine konuşlanmıştır. Erkekler namuslarını kadın bedeni üzerinden kontrol eder. Oysa kadın kimsenin namusu değildir. Kadın, karnından sıpa eksik edilmeyen değildir.Kadın, "ayıp" sayılan davranışlar konusunda mahkum bırakılan da değildir. Her yerinden çekiştirdiğiniz kadın, üzerine namus inşa edeceğiniz bir zemin değildir.

Kadınların öteki olduğu ve ölümle özdeşleştiği patriyarkanın kadın üzerindeki stereotipleridir. Bu nefretlik stereotiplere karşı kadının birey olduğu toplumca görünür kılınmalıdır. Erkekler ise erkek olmakla bu kadar uğraşmamlıdırlar. Kadın ve erkek arasında iş birliği olmalı ve karşıtların birliği ile toplumca barış olmalıdır. Aksi halde daha birçok kadının kanı bu toplumun eline bulaşacaktır.

BİTMİŞ !!!

...dimdik duracağım karşında... gözlerim göz hizanda... öylece tepkisiz...

... insanlar çarparken sağdan-soldan ve gereksiz bir telaş içinde kaçışırken yağmurdan... ben dümdüz gitmeye çalışacağım yolumda... hiç telaşsız...

... ne dersen de umrumda olmayacak... karşılık bile vermeyeceğim sana... öylece suskun...

Yağmur benim için yağıyor bugün ve ben senin için dökülüyorum kelimelerimden...

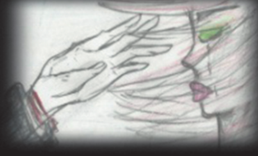
ve; işim bitince seninle, sırtımı döneceğim sana... hiç ardıma bakmadan ilerleyeceğim yolumda... ÖYLECE BIRAKACAĞIM SENİ ORACIKTA BENSİZ... İŞTE ORADASIN!!! "B PLANI OLMAYAN ISLAK BİR ADAM"

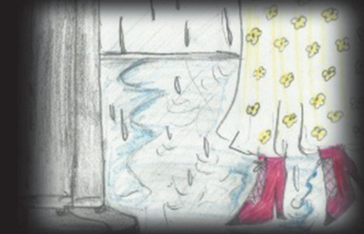
"Ağladın mı sen? " diyorsun,
Dalga mı geçiyorsun?
Ezmek mi istiyorsun?

Önce gülüyorum yarımağız...
Sonra çekiyorum bakışlarımı sığa.
Çenemden tutup , gözlerinle uzanıp dudaklarıma;
Tekrar ediyorsun...
"AĞLADIN MI SEN?"

Bir de üstüne üstlük o hayran olduğum uzun parmaklarınla gözyaşlarımı silmelere yelteniyorsun.
ANSIZIN!!!
Kaşlarımı şimşek gibi çakıp gözlerinde;
"Bu ne cüret??" diyorum... ama...
İÇİMDEN...

Çok zor bir adım atıyorum senden geriye doğru ve "BİTTİ" diyorum tek hamlede...

BİTTİ !!!

... o ana kadar hiç haberim yoktu benim böyle bir şey söyleyeceğimden...

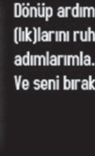
İlk kez senden önce herhangi bir nokta koyuyorum, bir cümleye...
İlk kez tüm virgülleri düşüyor paragraflarımın...
İlk kez sana dair betimlemelerin beti benzi atıyor...
İlk kez sıfatlarım tamamlanamaz bir hale giriyor...
ve
İlk kez yaşıyorum sana karşı bir ünlemi kullanmanın heyecanını...

"Bitti" dedim inanabiliyor musun bana?
"Bitti" dedim... Senden önce...
Hatta benden önce söyledim... BİTTİ!

Dönüp ardıma, geldiğim yola doğru yürüyorum, parmak(lık)larını ruhumdan sıyırmış. Yürüyorum kendi adımlarımla. Senden önce...
Ve seni bırakıveriyorum oracıkta öylece bensiz...

LAVİNYA ÖZ.
rglavinya@gmail.com

2

RAMiZE ERER

HALÂ, BİRLİKTE MISIR YİYEBİLİYORUZ ELA...
NE DEMEK İSTEDİĞİNİ ANLAMADIM AMA, İLİŞKİMİZ HAKKINDA OLUMLU BİR ŞEYLER SÖYLÜYORSUN DİMİ...
ÇOK OLUMLU.

EEE...TANIŞTIRAYIM, BU YENİ TEMİZLİKÇİİ... HIII...
SUSS!.. ÖNÜNE GELEN KADINLA TANIŞTIRMA BENİ...BİRAZ SEÇİCİ OL LÜTFEN..TANIŞTIRILMAK TAHRİK EDER BENİ, TANIŞTIRILDIĞIM BÜTÜN KADINLARI ELDE ETMEK İSTERİM BEN... SUSS!..

DEMEK BU SON GÖRÜŞMEMİZ, ARTIK BENİ İSTEMİYORSUN... BENDEN SONRA KİMLERE VERİCEN, KOCANI KİMLERLE ALDATICAN HAA!.. ŞILLIK!..
SANA NE BE, KÖYLÜ REFLEKSLİ HERİF, CANIMIN İSTEDİĞİYLE ALDATIRIM, SANA HESAP MI VERİCEM! KOCAM BİLE BU KADAR KISKANMADI BENİ, BASKI KURMADI ÜZERİMDE!.. BIRAK YAKAMII!..

ÇOK DÜZGÜN BİR ADAMDI. DÜZGÜN BİR FİZİĞİ, DÜZGÜN BİR HAYATI...

..DÜZGÜN BİR İŞİ, DÜZGÜN BİR ÇEVRESİ VARDI...

NİYE BIRAKTI SENİ?..

DÜZGÜN BİR KIZ BULMUŞ!

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

